

אוצרות התורה

הרב מרדכי יפת יהודה שורעבי

1-2 בסיון תשפ"ו | שבת קודש | גליון 202

חג השבועות - פרשת נשא

מנחם חכם בעירנו שמואל'י שליט"א

"התורה צוה לנו משה
מורשה קהלת יעקב"

משולחן המלך
עמוד 3

זוהר על הפרשה
עמוד 8

שרפי קודש
עמוד 10

ההלכה היומית
עמוד 12

שאלות מבית הדין
עמוד 12

מדור הילדים
עמוד 14

דרכי הרשב"י
עמוד 15

זמני השבת הזמנים ע"פ לוח אור החיים

החלקת נרות	שקיעה	ציאה	ר"ת
ירושלים	18:57	20:10	21:04
חיפה	19:19	20:11	21:06
באר שבע	19:16	20:08	21:02
הל ארבע	19:16	20:08	21:02

*במנהג ירושלים חולקת נרות 40 דקות לפני השקיעה

הילולא דצדריקא

יום ראשון - ח' סיון

ח. רבי משה חיים סבו של הבן איש חי | רבי משה לוי, תש"ו | רבי משה נחמיה כהנוב ראש ישיבת עץ חיים בירושלים | רבי יששכר דב גולדשטיין ראש כולל שומרי החומות, תשמ"ח | רבי יהושע מונסניגו, מפאס, שבילי המשפט, תרנ"ב

יום שני - ט' סיון

ט. רבי אהרן עזריאל, מח"ס כפי אהרן | רבי משה רבקהש, מח"ס באר הגולה, תמ"ד | רבי ישראל משקלוב, מח"ס פאת השלח, תקצ"ט | רבי יעקב מאיר הראשון לציון, תרצ"ט | רבי יעקב חיים סופר, כף החיים, תרצ"ט

יום שלישי - י' סיון

י. רבי כמוס מימס מאמו מחכמי ג'רבה, מח"ס מעט מים, תש"ז | רבי ישמעאל הכהן, מח"ס זרע אמת | רבי עזרא הררי רפול מחכמי אר"צ המקובלים, תרצ"ו | רבי אלעזר רקח אב"ד אמסטערדם, מח"ס מעשה רקח | רבי גרשון יחמאל (בן מרים) אדלשטיין, ר"י פוניבו, התשפ"ג

יום רביעי - י"א סיון

יא. רבי שמואל רוזנברג מאונסדורף, מח"ס באר שמואל | רבי שלמה זלמן ב"ר אליעזר בלוך תלמיד החפץ חיים, תשל"ו | רבי יצחק יעקב וויס ראב"ד ירושלים, מח"ס מנחת יצחק, תשמ"ט | רבי יהודה הורביץ מדו"יוב, תשמ"ט

יום חמישי - י"ב סיון

יב. רבי דוד פארדו, מח"ס שושנים לדוד | רבי מאיר קליינמאן מבעלי המוסר | רבי אברהם וינברג האדמו"ר מסלונים ירושלים, תשמ"א | רבי כמוס עגיב רבה של אור יהודה, מח"ס כמוס עמודי | רבי נסים טולדאנו, ר"י שארית יוסף, תשע"ב

יום שישי - י"ג סיון

יג. רבי אליהו בן הרוש, מח"ס כוס אליהו | רבי יעקב מוצפי ראב"ד העדה החרדית הספרדית י-ם, תשמ"ג | רבי אברהם יצחקי, מח"ס זרע אברהם | רבי אפרים מוילנא, מח"ס שער אפרים | רבי ימרכי יונה, מח"ס פ"ע על ספר המצוות להרמב"ם, תשמ"א | רבי רפאל יונה טיקוצ'נסקי ראש ישיבת ירוחם תשמ"ט

יום שבת - י"ד סיון

יד. רבי חיים דוד עמר תלמיד האור החיים הקדוש | רבי חיים מולוויץ תלמיד הגר"א, מח"ס נפש החיים, תקפ"א | רבי אברהם רפפורט ראש כולל עטרת יוסף ת"א | רבי יוסף כהן יהונתן, מח"ס לספר בציון, תשט"ז | רבי נסים יגן, תש"ס | רבי דוד מן ר"י נכנסת חזקיהו, תשע"ב

מופדות המייש"ר

הידור מצווה

התחבט לספרי תורה, תפילין ועיונות בקידוד של מ"ר שליט"א וכן כל ספרי מ"ר

שלוחה 5

לעריכת אוברות

באחריות צדדיים של אברכי ירבעי הישיבה כולל סעודת דרכי תורה וקדיש כולל תיעוד שיטת אריסם

סראטסאפ

שלוחה 7 או סראטסאפ

פרדיו נפש

ע"פ הקבילה עם מטבעות מכסף טהור הנעדר מדי יום ע"י מ"ר גדול המקובלים

שלוחה 3 או סראטסאפ

קביעת פגישה למו"ר

אך ורק דרך הטלפון שלוחה 6
הציבור מתבקש בכל לשון של בקשה לא לאציע ללא קביעת תור מראש

רתיקון נפטרים

ע"י מניין אברכים באופן פרטי ליקחוד ללא שניות סיספים שלוחה 7

כולל לאברכים מציינים החזקת אברך ללימוד תורה הקדושה להצלחתן

בית הכנסת זמני תפילות ושיעורי תורה שואל את הבט או ריכנס לאחר הישיבה

מכון להוצאת

ספרים

ניתן להקדיש

לעצ

תהלים לילדים

להזכרת שמות

בלימוד התורה

לילדים שלוחה 8

חלקת ספרי

האור החיים

ללא עלות

שלוחה 4

לקבלת התלכה

הזמנית כ-2 דק'

של הלכות

יש לעלות בקשה

בוצאצא

בית הרה"א

שאלות אקטואליות

בהלכה

שלוחה 2

ישיבת גדולה

לכתובים

תפירת תורה

שלוחה 9

הכל בטלפון אחד:

03-55-20004

03-55200004 | www.ravbenayahu.co.il | אורט ישראל 4 בת-ים

טל'פון וואצאפ 054-4776356 | קו שמינית שיעורים: 073-371829

טל'פון וואצאפ 054-4776356
054-655-4554

משולחן המלך

פנינים מסרים ומעשיות השווים לכל נפש
הנערכים משולחן המלך מתוך
שיעור הדף היומי שנמסר ע"י מרן שליט"א

עורך: הרב מרדכי ג'נרדי הי"ד

יודע שאתה דרשן גדול ועושה הרבה, אבל לא ידעתי
כדבר הזה שהקימו פה ממשל חילוני, ולא ידעתי
שיהיה הדרדרות כל כך מהירה. איזה תערובות, איזה
בעיות וכו'.

אומר לו הרב יודלביץ' 'אתה יודע שפעם הייתי ב'מגדל
שלום', ובקומה ה-30 ראיתי בן אדם עומד במרפסת
ומעביר את הרגל שלו לבחון ואח"כ עוד רגל מתחיל
להוציא.

אני אומר לו: מה אתה עושה? אומר לי: אני הולך
לקפוץ...

אני אומר לו: השתגעת? 30 קומות... מי יוציא אותך?
צריך שפכטל להוציא אותך אח"כ. מה הוא משיב לי?
אומר לי 'אתה חושב שאני השתגעת'? אני קופץ 30
קומות? מה פתאום... אני קופץ רק שתי קומות, ונעצר.

אמרתי לו 'איך אתה יכול לעצור באמצע הקפיצה
באוויר? איך אתה יכול לעצור? אמר הרב לשך מה
חשבת?

כשהתחלתם הדרדרות, וכי אפשר לעצור באמצע
נפילה וצניחה? מה אפשר רק לא לשמור 'שבת' אתה
חושב?

אלא, אם מתחילים להתדרדר, אז זה מתדרדר במדרון
אין לזה עצירה. לכן נדמה לכם למשל שרק אתם לא
שומרים שבת. אבל תדעו לכם, שאתם חיים על זמן
שאוכל. סופה של הדרדרות זה מוות בטוח. כי אי אפשר
לעצור, ואי אפשר להפסיק את הנפילה. אין חיים בלי
תורה. וזה אמת.

מה העניין עם 'גיגית'?

ההסתובבות שמסתובב אדם סביב עצמו בלי תכלית
זה מסוכן.

לכן ב'חתונה' הגדולה עכשיו כפה עלינו הר כגיגית. למה
הוא אומר הר כגיגית? ההר זה לא גיגית ואין לו צורה
של גיגית. מה זה 'גיגית'? למשל אם אתה לוקח בעל חי
ואתה כופה עליו איזה גיגית, אז הוא מסתובב ומסתובב,
הולך ימינה ורואה שאין מקום לצאת. הולך שמאלה
ואין מקום לצאת. רק סיבובים.. וככה הוא מסתובב
ומסתובב עד שהוא מת. כי אין לאיפה ללכת.

הקדוש ברוך הוא אומר לעם ישראל: 'תשמעו, אומות
העולם כבר נמצאים בתוך הגיגית, וכל העולם נמצא
בתוך גיגית הולכים ימינה, עושים סיבובים סביב עצמם
והם לא יכולים לצאת.

כל הזמן הם בתאוה, בבוקר קמים, אוכלים, שותים,
הולכים לעבודה, עושים עבירות, עושים בלאגן, עוד
הפעם באים ושותים, אין תכלית. ה ם
נמצאים בתוך גיגית.

יוכל לשלחה כל ימיו. אפילו שהיא פתאום נהייתה
חולה. מה שלא יהיה, איזה נגע, איזה פגע, אומרים לו:
'חביבי, אתה, לא יכול לשלוח אותה. אתה עשית מה
שעשית ולקחת בחזקה, אי אפשר לשלחה כל ימיו'.
לכן הקדוש ברוך הוא כפה עלינו הר כגיגית ואומר
'תקבלו את התורה, ואם לא, שם תהיה קבורתם. לכן זה
העניין שהקדוש ברוך הוא נשבע לנו שלא יחליף אותנו.
אנחנו קשורים איתו והוא קשור איתנו בעבותות אהבה,
ואין דבר כזה לעזוב.

מה זה 'שם תהיה קבורתם'? צריך לומר 'פה' ולא 'שם'.
אלא עם ישראל הוא עם מאוד מיוחד.

הרבה פעמים אדם יש לו קביעות ללמוד, צריך ליישם
זאת ולהגיע בקביעות.

אלא עם ישראל הוא עם מאוד מיוחד. לא יגיד 'היום
אני בא, מחר מחרתיים אני לא יכול...'. אין דבר כזה.
הוא אומר- 'אני אשלים אחר כך', לא. 'שם תהיה
קבורתם! אם אדם אומר 'שם', זה לא יבוא. אלא כאן
ועכשיו, מה שהקדוש ברוך הוא ציווה, כך צריך לעשות.

סופה של הדרדרות זה מוות בטוח

היה מספר הרב יודלביץ' שפעם נסע איזה שר אחד
באיזה מונית, והתחילו לדבר. אז השר אומר לו: 'אני

הבקשה היחידה של הקב"ה

ב-א' בסיון הגיעו ישראל למדבר סיני וחנו במזרח 'הר
סיני', 'ויחן שם ישראל נגד ההר' - 'בלב אחד כאיש
אחד'. ואז הקדוש ברוך הוא לא דיבר איתם כלום
מטורח הדרך.

אבל יום השני נקרא - 'יום המיוחס' וביום הזה שזה היה
יום שני בשבוע כמו השנה, עלה משה רבנו בהשכמה,
כי כל עליותיו היו בהשכמה. נצטוו מהקדוש ברוך הוא
לבקש מעם ישראל שיקבלו עליהם את התורה, את כל
רמ"ח מצוות עשה ושם"ה מצוות לא תעשה, ולעסוק
בתורה, ושהם יהיו קנויים וכנועים לקדוש ברוך הוא.

אמר הקדוש ברוך הוא: יש לי תורה יקרה, חמדה גנוזה
תתקע"ד דורות קודם שנברא העולם, ואני רוצה לתת
אותה לבשר ודם שיקבלו אותה, וזה טוב בשבילם. ולכן
הבקשה שלי לעם ישראל 'ואתם תהיו לי ממלכת כהנים
וגוי קדוש'. מה זה כהנים? אומר רש"י - 'שרים'. כל אחד
יהיה שר.

ומה זה 'שר'? - מושל ברוחו, כלומר מושל על יצר הרע.
כל אחד ישיג על עצמו ויהיה שר ומושל ברוחו.

'יום המיוחס' כיום הכיפורים

ככה הקדוש ברוך הוא אמר להם לעם ישראל שהוא
רוצה אותם ובחר בהם בנו מכל העמים ונתן לנו את
תורתו. אמר את זה משה לעם ישראל, וכולם ענו פה
אחד "כל אשר דיבר אלוקים, נעשה".

מקבלים עלינו את התורה על כל רמ"ח מצוות עשה
ושם"ה מצוות לא תעשה. אמרו- 'זכות גדולה היא לנו'.
לכן, ביום הזה ב' ב'סיון' 'יום המיוחס' 'ואתם תהיו לי
ממלכת כהנים'.

אומרים רבותינו שתמיד כמו 'יום המיוחס' יחול יום
הכיפורים באותו יום. עכשיו למושל השנה תשפ"ו יום
המיוחס זה חל ביום שני, אז יום הכיפורים הקרוב יחול
ביום שני, כל זה כי יום זה הוא קדוש.

הסיבה שקיבלנו בחזקה

הנה קיבלנו על עצמנו כשהקדוש ברוך הוא בחר בנו
ואנחנו נשבענו לו שנקיים את התורה והוא נשבע לנו
שלא יחליף אותנו באומה אחרת. לכן כמה זו זכות
גדולה. לא סתם הקדוש קדוש ברוך הוא כפה עלינו הר
כגיגית, כי הוא נשבע שלא יחליף אותנו.

איך עושים שלא יחליף? הקדוש ברוך הוא אומר, יש
הלכה: אם אדם לקח איזה שידוך, בחורה, ולקח אותה
בחזקה גם אם היא בעצם לא רוצה, הדין הוא - 'שלא

מפי מרן מ"ר גדול המקובלים
הרב בניהו שמואלי שליט"א

מידי יום שלישי בשעה 18:00 | בישיבת המיישר | רח' אורט ישראל 4 בת ים

השיעור
היומי מוסר והלכות

משולחן המלך

הרעיון לקבלת התורה בכפיה

כשהגיע אליהם משה ויש לו הצעה כזאת שהקדוש ברוך הוא רוצה לתת להם את התורה, אמרו: 'נעשה ונשמע'. אבל בהמשך הזמן אמרו שעלול הדבר להיות בעוכריהם. אם יחטאו, לא יוכלו לשוב בתשובה ויתחייבו מיתה. ומה יעשו אז?

לכן החליטו לקבל את התורה בהכרח, כדי שגם אם יחטאו, יוכלו להתנצל ולומר 'אנחנו מההתחלה לא רצינו'.

ולפי זה מובן מדוע הקב"ה מדבר איתם בצורה כזאת של כפיה כדי לתת להם את הפתח הזה להינצל. כי עם ישראל עם קדוש ועם ישראל עם טהור. את אומות העולם למעשה לא הכריח.

למה בכוח?

עוד נשאל למה צריך להכריח את ישראל שיקבלו את התורה? הרי אדם שאוהב מאכלים טובים, האם צריך להכריח אותו שיאכל את זה? לא! הוא אוהב את זה ולכן אוכל את זה.

אם כן, למה הקדוש ברוך הוא היה צריך להכריח אותנו? הלא התורה טובה, מתוקה ונעימה מאוד. אז למה צריך להכריח אותנו?

אלא אומר המגיד מדובנא ומביא משל, היה מעשה בשתי נשים שבאו לרופא. אחת סיפרה שתינוקה חלה וזה כמה ימים לא מכניס אוכל לפיו. הורה לה הרופא לתת לו תרופות, והזהיר אותה שלא תכריח אותו לאכול, עד שיבקש בעצמו.

באה האישה השנייה וגם נכנסה לרופא והיא אומרת, שהיא גמלה את בנה מיניקה, והוא לא רוצה לאכול מאומה, ובוכה מאין הפוגות.

אמר לה הרופא: 'תפתחי לו את הפה בכוח ותתני לו לאכול'. אלה שתי הנשים עם אותו בעיה כמעט, אך זה חולה, אומר 'תתני לו תרופות ולאט לאט יאכל', וזה לא רוצה לאכול אומר לה: 'תכניסי לו בכוח'.

באו השתיים לרופא ואמרו לו: 'לא מבינים את התשובות של הרופא לשתינו. מה ההבדל?'

ראו איזה כפרי בעל מידות טובות ואמרו לו: אתה רוצה להתחתן עם בת המלך? שמע את זה ואמר 'הווי, בטח...!'

אך הכפרי התחיל לחשוב 'מה פתאום בת המלך חפצה בי? הרי כל המלכים והרוזנים שיחרו לפתחה, והיא רוצה רק אותי? בעל כזה שהיא תמשול בו? מה היא רוצה?', והתחילו להיכנס בו מחשבות של חרטה 'מה עשיתי, איך אני מעשה? מי יודע איזה מחלות יש לה? איך תמשול בי?'

אך חשב ואמר שאולי באמת היא רוצה אדם פשוט, ואם אסרב, אני אפגע בה ולא יכול לפייסה. איך נוכל לברר?

הבדיקה של חתן המלך

עלה לו רעיון! כשיגיע הזמן לצאת לחופה, אני אעמיד פנים כמסרב. אם תשלח לי שליחים ותעשה כל מה שבידה להינשא, אז זה לא בגלל שהיא מחפשת בעל להשתר עליי.

הגיע היום הגדול של החתונה, ואיזה תזמורות, איזה מלכים מגיעים... אומרים לו: 'בוא'.

אמר: 'אני לא יכול, לא רוצה, מפחד'.

כמה שהלכה לפייס אותו בנחת... אמר 'לא'. אומרת לו - 'תשמע, אני חפצה כך בלב שלם ובנפש חפצה'. אז הוא הבין שבאמת היא רוצה, אז התחתנו. אותו דבר זה עם ישראל.

הקדוש ברוך הוא לא חפץ לתת למלאכים הקדושים למעלה את התורה, אלא רוצה לתת לבני ישראל בעלי גוף גשמי.

אל תסתובבו בכיכר סתם

מסופר על שוטר תנועה שתפס איזה שיכור בכביש. השיכור אמר לו 'קח 100 דולר ותעזוב אותי'. אחרי כמה מטרים עוד הפעם רואה שוטר, ועוד פעם נותן לו 100 דולר כדי שיעזוב אותו. אחרי כמה מטרים שוב חזר הדבר על עצמו.

לאחר מכן כששוב תפס אותו שוטר, שאל אותו השיכור: 'תגידו! אתם, השוטרים 'התלבשתם' רק עלי? מה אתם רוצים ממני? תצאו כבר מהכביש! מה עשיתי לכם?'

ענה לו השוטר: אם תיתן לי עוד 100 דולר, אני אוציא אותך מהכביש...

אתה מסתובב בכיכר כבר במשך 10 דקות ונתקל כל פעם באותו השוטר. אתה מסתובב סביב עצמך..."

כך אמר הקדוש ברוך הוא לעם ישראל, אם לא תקבלו את התורה, אזי תהיו כמו אומות העולם, ותסתובבו בעולם ללא מטרה. כל העולם הזה מסתובבים בכיכר, נמצאים בתוך גיגית, אין להם יציאה החוצה. אין להם תכלית, אין להם מטרה, מסתובבים עד שמתים.

בשביל לצאת מזה צריך 'נעשה ונשמע', נלמד את דרך התורה מה לעשות ואיך לצאת מהכביש הזה ואיך ללכת בדרך השם. אם לא כן, איפה האדם ילך? זה אמת לאמיתה. צריך רק להשתדל בתורה.

ההתלבטות של הכפרי

הייתה בת מלך שהייתה עדינה ואצילית ומיוחדת במינה. הגיע לפרקה, ומכל המקומות באו בני מלכים, שרים, רוזנים ומיטב השדכנים, אך היא לא רוצה.

אביה לא ידעה מה לעשות. מה, לכפות עליה שתחתן? הרי היא לא רוצה.

היא אומרת לאבא שלה 'אני לא רוצה נסיך, ואני לא רוצה בן מלוכה, אלא אני רוצה פרי שלובש בגדים פשוטים. איתו אני רוצה להתחתן'. מה יעשה אביה עכשיו?!

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידידנו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי שי בן רות ה"ו
ודעייתו הצדקנית
יסמין בת פאני תחי'
וילדיהם הנעימים
השם ישמרם ויחייהם בבריאות
ושובע שמחות אמן

תיקון הנפטרים

למסירת שמות לתיקון הנפטרים
הנערך בכל ערב ראש חודש

שלוחה 7 03.5520004

משולחן המלך

של הבד"ץ, הגאון רבי יצחק וייס שהיה גאון גדול ויש לו ספר 'מנחת יצחק' מאוד יפה ויש לו חידושים בקבלה מאוד יפים.

הציעו להורים שלו בשבילו שידוך והורים שמעו שהבחורה מיוחדת והכל, אך הם לא ראו אותה. רק אמרו להם שגם כן היא טובת מראה, וגמרו את השידוך.

שבוע לפני החתונה הם כבר מגיעים לעיר איפה שצריך להתחתן. באה האמא של רבי יצחק וייס ורואה את הכלה, והיא רואה שהיא בעלת מום ובעצם שיקר אותם השדכן...

אמרה לעצמה: 'איך עבור הבן שלי שהוא גאון עולם, בעל מידות טובות, כזה ילד טוב. איך רימו אותי כך?' אמרה 'אין שידוך פה. אני מבטלת את הכל'!

תינוק שנוול בזכות מצווה

אמרה לרב וייס, ואמר לה 'אמא, את צודקת, ואני מבין אותך. אבל תראי אמא... איך אני אבייש בחורה? מה היא תגיד לכולם?

אלא, נתחתן, ואם אחר כך לא אוכל לסבול, נגרש אותה. בלית ברירה ההורים שלו הסכימו. התחתן איתה והביא ממנה בן, ר' פריש וזה בן יחיד שלו. אחרי זה היא נהרגה באחת המלחמות. ואחרי המלחמה התחתן עם הבת של האדמו"ר מ'וורסו', ואחר כך התחתן עם הבת של האדמו"ר האמרי חיים מ'וויניץ', אבל לא היה לו מהן ילדים. בן יחיד היה לו מהאישה הראשונה.

ה'מנחת יצחק' אומר 'תראו איזה ניסים ונפלאות', התברר לו שלפי הרפואה הוא לא יכול בכלל להביא ילדים...

המשיך ואמר: 'אך השם רחם עליי בגלל שאני ריחמתי עליה ואני לא ביישתי אותה, והשם לא בייש אותי והביא לי בן ממנה. אבל מנשים אחרות לא הביא.

מה שעשינו וניסינו לא הצליח, והרופאים אמרו 'לא שייך'. תראו איך עילת העילות וסיבת הסיבות הקדוש ברוך הוא מסדר את העניינים.

אני רוצה להיות שותף אתכם

אמר: 'אני אספר לכם, בזמן הקומוניסטים בתקופה הקשה של השלטון הקומוניסטי, היו החיים מלווים בפחד נורא. המשטרה החשאית הנקראת ק.ג.ב הייתה מטילה אימה גדולה על האנשים שפחדו לדבר ופחדו שמאזינים להם.

יום אחד אני יושבתי במסעדה וחיכיתי למשפחה, ולפתע נכנסו הק.ג.ב ועצרו את כל האנשים שהיו שם במסעדה. אך אני לא הייתי קשור אליהם לחבורה שנעצרה, אלא רק הייתי מחכה למשפחה. ממשיך לספר - 'שמונה חודשים הייתי במעצר. לא עזבו אותי. הם אמרו לי: 'אם אתה היית בחברה של הפושעים האלה, אז אתה כמותם'.

אמרתי להם שאני לא שייך והסברתי להם.

שאלו אותי בטון קשה וגם מכות וייסורים ואמרו 'לא יכול להיות שאתה לא קשור אליהם'. ככה נמשך במשך שמונה חודשים, עד שבחסדי שמיים יצאתי מהם. אבל הטרואמה הזאת לא עזבה אותי. עוד מעט נזכה לגאולה ויתקיים "ומלאה הארץ דעה את ה'", ועכשיו ברגע שאני אהיה פה, אז אני נמנה עם כולם, וזה לא משנה אם אני יודע ללמוד או לא יודע ללמוד, אבל אני נמצא ביישבת 'תורת חיים', ואני עם החברה של 'תורת חיים'. כל סיום מסכת, זה אני. כל לימוד תורה זה אני. יבוא משיח, אני איתכם. אם תוציאו אותי בחוץ, איפה אני אהיה? אני לא אהיה בפנים, לא אהיה בתוך הישיבה'.

שידוך עם כלה בעלת מום

פה בירושלים אם אתם זוכרים היה גאון 'אב בית דין'

שתעם את הדבש - תבין

אמר הרופא, 'נכון שהשאלה וזהה ושתי התינוקות לא אוכלים, אבל התינוק הראשון חולה וסובל מאיזה מחלה במעי, ולכן הרפואה שלו זה לתת למעי שלו מנוחה וגם נתתי לו תרופות. אבל התינוק השני בריא והוא רוצה לאכול, אבל עד עכשיו הוא רק היה יונק חלב, והוא לא יודע מה זה אוכל, הוא לא יודע מה זה 'קופ'ה', והוא רגיל רק לאכול חלב.

לכן כשיטעם ויראה שזה טוב, אז הוא ירצה הרבה לאכול. לכן תני לו בכוח כדי שיראה שהמאכל ערב ואז הוא ירצה'.

הנמשל הוא, שעם ישראל מטבעו קדוש וטהור, אלא שעדיין לא טעמו את דבש התורה. לכן לכפות עליהם את ההר, ויטעמו מתיקות התורה ויתלהבו מאוד. אבל אומות העולם הם רעים ומושחתים בטבעם. גם אם יכריח אותם, לא יטעמו שום דבר. ולכן אין מה לתת להם את זה לאומות העולם.

אני לא יוצא מהישיבה בכל מחיר

היה ב'ציריך' את הגאון רבי משה סולובייצ'יק. הוא הקים ישיבה ב'מוסקבה' שנקראת 'תורת חיים'. הרבה צעירים נהרו לישיבה. לרובם לא היה כל כך רקע דתי טוב, אבל היה להם רצון להצליח ולהתעלות, ורובם דווקא נעשו תלמידי חכמים עם יראת שמיים.

אחד הבחורים, כמה שהיה מתאמץ להתקדם ולהתעלות, לא הלך לו ביישיבה. אמרו המנהלים: 'בוא נסדר לך מקום', והתייעצו מה לעשות איתו. כי כבר שלוש שנים הוא שם, ולא האירה לו פנים ההצלחה. הוא אומנם לומד ולומד, אבל לא הלך לו. אמרו: 'צריך לקדם אותו באיזה צורה שהיא, ופה הוא לא מתאים'.

הבחור מה זה התחיל לבכות בבכיות נוראות. אמרו לו: 'טוב, אבל למה אתה כל כך בוכה?'

אמר 'אני לא מוכן לעזוב את כותלי הישיבה'. אמרו לו: 'אבל תבין, אנחנו מראים לך את הדרך הנכונה. אתה מאבד את הזמן שלך. אתה תלך קצת ותעבוד, ותקבע עיתים לתורה. אתה סתם תשב פה'. אמר 'לא. אני מפה לא יוצא' ואיזה בכיות בכה. אמרו לו מה העניין שלך?.

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידידנו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי דוד בן אסתר הי"ו
דעייתו הצדקת
נטלי חייה בת רשל תחי'
וילדיהם הנעמים
השם ישמרם ויחיהם בבדיאות
ושובע שמחות אמץ

מוסדות המישר תכב"ץ
פרנס יום

היום יום רביעי ב' כסא התפארת
הלימוד והתפילות בישיבה יחיד לע"נ

רשמיא
עושר
רבי
אור
נעים
מנוחה

הוקדש ע"י ה'ה' פלוני אלמוני חיי ויהי שוהב לשפעה סביבה
הצליח פרנסה טובה וכשפגע, נחת ושמחה בריאות איתנה,
אחריות ימים ושינים טובים ובנעימים וכל מילי דמיטוב אמץ.

להקדשות:
03-552-0004

באפשרותך להיות משותפי של מו"ר הרב בניהו שליט"א, בתרומת 500 ש"ח פעמי, ואברכי המוסדות ילמדו להצלחתכם, שלט זה מודבק בפתחים של כל בתי המדרש של המוסדות הקדושים

משולחן המלך

הפרשה הכי גדולה בתורה.

אחד הדברים שרואים היום, שהתלמידי חכמים הם בצער גדול. לפעמים על הפרנסה שהיא קשה. זה לא קל. ואשריהם שאם כל הבעיות האלה והפרנסה שהיא קשה, הם לומדים בחשק והם יודעים מה זה מעלת התורה, וכמה המעלה שלה היא גדולה. אני מרגיש את זה אצל האברכים. כשהם מתלבטים 'כן לקנות את זה, או לא לקנות? או שהוא הולך עד למרחוק כדי שיעלה לו יותר בזול... זה החשק והמעלה שיש להם, שלמרות שקשה להם, הם לומדים והם משתדלים בתורה.

לירה בקופסת הטבק

אני רוצה לספר לכם מה זה תורה מתוך הדחק ואיך שהקדוש ברוך הוא לבסוף עוזר.

מורנו ראש הישיבה סיפר לנו שהם היו מחותנים עם הגאון רבי יעקב חיים סופר בעל 'כף החיים', שהיה צדיק גדול ושקדן גדול. הוא היה קונה דג אחד בלבד ל'שבת'. לא דג גדול, אלא דג רגיל. מנקה אותו בעצמו ומכין אותו ומבשל אותו לכבוד 'שבת', והוא ואשתו ביחד אוכלים אותו בשלוש הסעודות. חותך אותו לשלושה חלקים, והוא ואשתו שמים את זה בפת ואוכלים אותו בשלוש סעודות השבת. שבת אחת לא היה לו כסף גם לקנות את הדג הזה.

שבת אחת לא היה לו כסף בכלל. שאלה הרבנית 'מה נעשה?', ענה לה 'נבטח בקב"ה'. ואם לא יהיה אוכל, נאכל לחם', והרב המשיך ללמוד.

אשתו אמרה לו שהיא מקבלת עליה כל מה שהוא אומר, וזה קדוש מבחינתה. מן השמיים הראו זאת לרבה של ים-ר' חיים זונפלד ע"ה, ושלוש שעות לפני כניסת השבת הגיע אל ר' יעקב חיים סופר לדבר איתו בהלכה. הם היו נוהגים מדי פעם לשבת יחד ולדבר בהלכה.

תוך כדי, הוא ביקש ממנו קצת לשאוף 'טבק', וכשלקח מהטבק, הניח חצי לירה זהב שזה היה סכום מוכבד לקנות כל הוצאות שבת, בתוך קופסת הטבק, והלך אח"כ לדרכו. הוא לא אמר לו 'שמתי לך או לא שמתי'...

מאוחר יותר, כשרצה ר' יעקב חיים קצת טבק, גילה בפנים את המטבע, והתפלא איך הרב ידע על המצוקה שלהם. אמר לאשתו 'יש לך עכשיו כסף לכמה שבועות שתוכלי לקנות בהם אוכל'.

היית מביא להם מים מהנהר

ידוע גם שפעם בא אליו אבא שלו בחלום, וזה אחרי יום האזכרה שלו. ואומר לו: 'רבי יעקב, למה לא עשית לי את האזכרה שלי ולא הבאת 'ברכות'? אמר לאבא שלו,

הסיפור מאחורי שולשלת משפחת בן-שמעון

בהקשר לזה, פה היה האבא של הרבנים מנצור הדיינים, הרב מנצור בן שמעון. הוא היה מורה שלנו ב'פורת יוסף'. איזה אדם שאין כמוהו. הוא היה יפה תואר והציעו לו אישה בלי להסתכל עליה.

אמרו לו: 'אבל תשמע, אתה יודע, היא צולעת, היא לא הולכת טוב'.

אמר 'זה לא משנה. אני בין כה לא מסתכל ולא יודע כלום. לא משנה'.

לבסוף התחתן איתה. וכל בניו יצאו גדולי עולם. היא הכניסה אותו לבית ספר 'שילה' של האשכנזים, היא לקחה אותו ואת אחי הגדול ממני. כל יומיים שלוש היא הייתה אצל אבא שלי לסדר לה את הנעליים, כי היא לא הייתה מרגישה טוב. טיפה היה משתפשף הנעל והיא לא הייתה רוצה שיהיה רעש והיה מתקן לה את הנעל כדי שתוכל ללכת קצת יותר טוב.

מזל תאומים וחודש סיון

החודש הזה, זה חודש של המתנה הגדולה בעולם, שזכינו לקבל את התורה מפי הגבורה. משהו בעולם שמע דבר כזה שהקדוש ברוך הוא נגלה אלינו בהר סיני לתת לנו את התורה! ודווקא בחודש 'סיון'.

חודש 'ניסן' - מזל 'טלה', חודש 'אייר' - מזל 'שור'. שני המזלות של בעלי חיים. אך הקדוש ברוך הוא רוצה לתת את התורה במזל של בני אדם, וזה מזל - 'תאומים'. לכן בחר לתת לנו את התורה בחודש 'סיון'. וגם 'תאומים' עולה בגימטריה 497 כמניין 'מלכות', וזה בא להורות לנו 'מאן מלכי?' - רבנן! והכוונה היא לעמלי תורה שהם כמו מלכים. ולהם נאה לתת את המלכות ואת התורה.

והשבת פרשת 'נשא' שבאה מיד אחרי חג מתן תורה, כדי להראות שעמ"י 'ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון', ואנחנו מראים שאנחנו אוהבים את התורה 'כי הם חיינו ואורך ימינו', ומיד ניגשים לפרשת 'נשא' שהיא

צדיק באמונתו יחיה

דיבורים קדושים בענייני "אמונה"
מאת הרב יוסף עבדלחק שליט"א
מאבכי המוסדות

מטרת הברכת כהנים

בפרשתנו נקרא את מצוות ברכת כהנים (ו' כג-כו) "דבר אל אהרן ואל בניו לאמור כה תברכו את בני ישראל אמור להם יברכך ה' וישמרך, יאר ה' פניו אליך ויחונך, ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום"

הקשה רבנו בעל העקדה (שער עד) מה צורך יש בכל מצוה זו של ברכת כהנים? הרי הקב"ה הוא המברך את העם, ומה יתן ומה יוסיף שיברכו הכהנים את העם? וכי הקב"ה צריך ח"ו לסיע לו לברך את ישראל? ומקדים העקידה בזה"ל, "כי לפי שהעיקר אשר הצלחת אדם וטובו תלוי עליו, הוא כשהיה לו ציור חזק, ואמונה קבועה שכל הטובות והצלחות העוליות והתחתונות הבאות על האדם הם מאת הסיבה הראשונה יתעלה שמו, לא מצד המקרה ולא בכוחו ועוצם ידו ולא משום כוכב ומזל קבוע". עכ"ל וזה הסיבה גם לברך ברכת הנחנין ושאר ברכות, שהרי אין הקב"ה צריך לברכותינו? אלא היה זה "להדריך האנשים אל הצלחת נפשם אשר אי אפשר וזלת זה" שעל כן תיקנו להזכיר את שם השי"ת על כל דבר ודבר שמשפיע עלינו בטובו, בכדי שזכור שמא השם היתה זאת, משום שבוה עומד ותלוי כל ההצלחה והשפעת הטובה והברכה, יוצא לנו מדבריו שמה הקניין שצריך האדם לבנות בליבו? קנין אמונה! ומשעם זה תיקנו ברכת כהנים כדי לעורר העם להזכירם שהשם הוא השליט בעולם ואין דבר שזו בלא רשותו, לכן דווקא הכהנים משום שכהן גימטריא בטחון, זה מטרתם לחנך את עם ישראל שהכול של השם יתברך, ואדם שחי כך זכותו גדולה מאוד בעיני השם יתברך, כמו שאומר דוד המלך "עניי בנאמני ארץ" על מי השם שם את העניים שלו? על מי שמאמין בו, מי שחי על אמונה, לא רק מדבר ואומר ברוך השם, ובחייו הפרטים לא יודע ליישם את האמונה בבורא עולם, וזה כוחנו בשונה משבעים אומות העולם אשר הם כמה שידברו על זה שיש מנהיג לעולם וכו' אולם לעולם לא יוכלו לחיות את הידיעה הזאת, היינו שיבוא להם ניסיון ויתגברו משום שזה רצון השם, אולם יהודי המיוחדות שלו שהוא מפנים את הידיעה הזאת שיש בורא לעולם שמשגיח כל רגע וכל שנייה, ועל ידי זה עומד איתן בניסיונות.

שנוכה לעובדו באמונה חזקה בכל המצבים אמן ואמן, שבת שלום.

רוצים לקבל את העלון באופן קבוע?

<< להפצת העלון
בבית הכנסת שלכם:
צרו קשר בטל: 077-5122948
והקליטו את הודעתכם למערכת:
שם מלא, מס' טלפון לחזרה,
שם בית הכנסת, כתובת ועיר

<< להצטרפות במייל:
שלחו מייל לכתובת
office@mrbs.co.il
עם הכותרת 'הצטרפות לקבלת
העלון למייל'

יחד נרבה תורה ונפיץ אור!

כל נתיבותיה שלום

לימוד מידות התענוגות ורחמים בדרך
התענוגות "במידות טובות" והתענוגות דרך
ארץ מאת הרב משה אהרן זאריץ
שליט"א
מאבירי המוסדות

כבוד לכל אחד!

בפרשת השבוע מבואר הקרבת קרבנות הנשיאים. התורה מפרטת שם אחר שם, נשיא אחר נשיא בשמם המלא ומפרטת את קרבנם.

לכאורה יכלה התורה לכתוב רק את קרבן נשיא אחד ולומר בפסוק אחד "וכן הקריבו הנשיאים, איש איש זימו", ומדוע הצורך לפרט?

את שאלה זו שאל הרמב"ן וביאר: התורה האריכה כדי לתת כבוד לכל הנשיאים. נכון יכלה התורה לרשום רק את מקריב הקורבן הראשון (נחשון בן עמינדב) ולכתוב שכן עשו שאר השבטים אולם התורה פירטה כדי לכבדם. מכאן רואים עד כמה חשוב לתת כבוד לכל אדם ולהתחשב ברגשות של הוולת.

מעשה מחזק בעניין ראיתי בספר "אור דניאל" להרב דניאל אוהיון שליט"א:

כאשר כבוד חוליה של הרבנית שבדרון – אשת המגיד ר' שלום שבדרון, בני המשפחה נקראו אל מיטת חוליה, הרופאים טענו שאין לה עוד זמן רב להשיב נשמתה לבוראה.

בני המשפחה הקרובים – בנותיה ואחיה הגדולים – ר' שלמה זלמן אויערבך זצ"ל ואחיו הגיעו אף הם להיות עימה ברגעיה האחרונים ולומר עימה את הוידוי לפני פטירתה.

בעלה – הרב שבדרון ובנו המתין מחוץ לבית הרפואה מחמת שהיו כהנים. הרב שבדרון ביקש לקרוא לבני המשפחה ולומר להם בקשה אחרונה לפני פטירתה של האמא.

"ילדי היקרים", פתח הרב שבדרון בדבריו, "אמא עומדת להיפרד מעימנו. הצער והכאב שלנו גדולים מאוד, אך דעו כי אף אחד מהחולים שבסביבתה לא צריכים לסבול מכך, היזהרו שלא לבכות בקול גדול בשעת הפטירה, זה עלול להפריע לחולים אחרים במחלקה ולעשות להם מצב רוח רע".

ואכן בהגיע עת פטירתה של הרבנית, בעת הוידוי דפקה הרבנית קלות על לבה, ידיה נשמטו ופסוקי "שמע ישראל" נאמרו בכוונה, והמשפחה ובראשם אחיה הגדול ר' שלמה זלמן נהגו כבקשת הרב שבדרון ורק משיצאו כולם מבית הרפואה פרצו בבכי על האבדה הגדולה.

גם בשעת פטירתו של הרב שבדרון, כשמסביבו שהו בני משפחה רבים, נוכרו הם במה שביקש מהם או בפטירת אימם ואף בפטירתו כבדו את אותה הבקשה והקפידו שלא לבכות בקול גדול. שלא לגרום צער לחולים האחרים שבמחלקה.

דרגות גבוהות ברגישות לזולת גם ברגעים לא פשוטים שכאלו.

בפרשתנו התורה חזרה ופירטה את שמות הנשיאים כדי לתת לכל אחד את הכבוד הראוי לו שלא תהיה פגיעה בכבוד אפילו אחד מהם. מכאן נלמד כמה חשוב לכבד כל יהודי ולהתבונן בפעולות שאנו עושים שלא גורמים אנו צער או פגיעה ביהודי אחר, לא נשכח כי "אנשים אהים אנחנו וכוחנו באחדותנו".

משולחן המלך

הקדוש ברוך הוא עוזר למי שלומד תורה

העשיר קם ונסע לרכבת ושאל האם יש כאן מישהו בשם ר' יעקב חיים סופר?

הרב, שבדיוק הגיע, הצביע שזה הוא.

שאל העשיר האם הוא חיבר ספר?

הרב ענה, שאכן חיבר. ונתן לעשיר לעיין בחלק מהחיבורים שלו.

שאל העשיר 'כמה זה עולה?'

אמר הרב את המחיר, והעשיר אמר – שייתן לו סכום כפול, וגם נתן לו פרנסה כי אמרו לו בחלום שהרב חי בעוני.

אמר העשיר לרב שאוהבים אותו בשמיים, וסיפר לו על החלום שחלם. הרב לקח את הצ'קים. העשיר הביא לו גם עוגה ושתייה, וביקש שיחזור מיד לארץ, ולא יצטרך לשהות במצרים הטמאה.

הרב חזר עם אותה רכבת בחזרה, ובבוקר השכם לפנות בוקר הגיע לת"א, ובא איזה רכב ולקח אותו לי-ם, והספיק להגיע למניין המכוונים.

ראו אותו ה'מכוונים', ואחרי התפילה אמרו אחד לשני בערבית 'ראית? אמרת לי שילך לת"א ויחזור'. הראה להם הרב את הצ'ק שקיבל במצרים.

מיד אמרו לו, שמהשמיים אוהבים אותו. וכך הוא הדפיס את ספר 'כף החיים'.

רואים מכאן איך הקדוש ברוך הוא עוזר למי שלומד תורה.

ועכשיו צריכים להכין את עצמנו לקראת הלילה הקדוש הזה ליל 'שבועות', וישתדל האדם שבליילה הזאת אפילו 'נים' אחד לא ינמנם.

כתוב ב'זוהר', שמי שלא ישן בלילה הזאת אפילו נים אחד, מובטח לו שישלים את שנתו ולא יראה לו שום בעיה.

שהוא בעצמו לא אכל במשך שלושה ימים כי אין לו מה לאכול... מדובר ב'כף החיים' שכל העולם נזון ממנו, ואין לו מה לאכול.

המשיך ואמר: 'אבל אני צמתי ולמדי כל היום ואני כל יום קורא 18 פרקי מִשְׁנָה ומה לא עשיתי אבא?'

אמר לו אביו: 'טוב, בסדר, אני מבין ואני יודע. אבל, תגיד לי, מים בנהר לא היה כדי שיברכו שהכל?'

אבל תראה איזו עניות הייתה בזמנך.

נסיעה למצרים להדפסת ספריו

אבל לא את זה אני רוצה לספר לכם, אלא מסופר על בעל 'כף החיים' ע"ה שכאשר רצה להוציא לדפוס את ספריו 'כף החיים', לא היה לו כסף לאכול והיה חי בעוני, אז איך ידפיס את הספרים?'

בבוקר הוא היה מתפלל עם המקובלים, ביניהם ר' שאול דוויק הכהן בבית"כ 'יששכרוף - בבאי' שם היה ישיבת 'רחובות הנדר' ושם היו מתפללים המכוונים בי-ם.

יום אחד אמר לאחד החברים שלו בשקט שהוא נוסע מחר למצרים, כי הוא רוצה להדפיס את הספר על עשרת חלקיו. ידעו החברים שלו כי הוא אדם שקט, ומי ייתן לו כסף?'

אמר להם הרב: כי הוא יסע לת"א, וייקח משם רכבת למצרים, וילך שם לכמה עשירים, ייקח כסף ויחזור... צחקו עליו החברים ביניהם, שבטח הוא יסע לת"א ויחזור חזרה לישיבה, הרי איך הוא יודע לנסוע למצרים, וכי הוא יודע לדבר? והיו רואים אותו כצדיק תמים. אך הרב לא שם לב לאף אחד, ובבוקר השכם אחרי התפילה נסע לת"א ועלה על הרכבת והגיע למצרים.

ה' דואג לצדיקים

בדרך, השם יתברך דאג לו, והביא חלום לעשיר אחד במצרים. והנה, העשיר הזה, אומרים לו בחלום שצריך להגיע רב חשוב מארץ ישראל שרוצה להדפיס את הספרים שלו. ושהעשיר ילך מיד לרציף הרכבת וייתן לרב את כל הכסף שהוא צריך, כדי שהרב לא יצטרך אפילו לדרת מהרכבת, ויוכל מיד לחזור לא"י.

העשיר התעורר משנת הצהריים שלו, וחשב לעצמו 'חלומות שווא ידברו', והמשיך לישון.

בעל החלומות בא אליו שוב בחלום ואמר: 'אל תגיד 'חלומות שווא ידברו', אתה עלול להפסיד הזדמנות של החיים שלך. רוצה מיד לרציף הרכבת, ותשאל מי זה ר' יעקב חיים סופר, וקח איתך את פנקס הצ'קים שלך ושב אתו שם ותן לו את כל הסכום שהוא צריך.'

הודעה משמחת! בשעות קיץ מתקיים בשיבתנו

מניין ערבית בשעה 20:00

לאחר שיעורו של מורנו הרה"ג דן גבאי שליט"א

בימי שלישי בלבד,
אחרי שיעור השבועי של מיד גדול המקובלים
הרב בנייה שמואל שליט"א
מתקיים מניין מנחה וערבית בשעה 19:00

**גדולים
הבאים!**

זוהר על הפרשה

מעלת וסדר הלימוד בליל חג שבועות

(בראשית ח' ע"א) **רבי שמעון הוה יתיב ולעי באורייתא בליליא דכלה אתחברת בכעלה רשב"י** היה יושב ועוסק בתורה בליל שבועות, ומקשט את הכלה שהיא השכינה בכ"ד קישוטיה כדי שלמחר, הכלה תתחבר עם בעלה שהוא ז"א. **דתנינן, כל אנון חבריא דבני היכלא דכלה ששנינו, כל אותם החברים בני היכל הכלה, אצטריכו ברחימא ליליא צריכים באותו לילה, דכלה אודמנת למחוי ליומא אתרא, גו חפה בכעלה** שהכלה שהיא השכינה מזמנת ומכינה עצמה ליום המחרת שהוא יום שבועות, להיות בחופה עם בעלה ז"א בחיק אימא עילאה, **למחוי עמה כל ההוא ליליא** וכדי להכין את הכלה, צריכים הם להיות נעורים עם השכינה כל אותו הלילה, ליל שבועות, ולעסוק בתורה, ועי"ז השכינה שורה עליהם, **ולמחוי עמה בתקונא** ולשמוח איתה בתיקוניה ע"י התכשירים הרוחניים **דאיהי אתתקנת** שהיא נתקנת בהם, וזאת ע"י שאנחנו צריכים, **למלעי באורייתא** לעסוק וללמוד בתורה שבכתב שהיא ב"א ובתורה שבע"פ שהיא בנוק, ועי"ז ניתקנים ז"ו, **מתורה לנביאים** בלימוד התורה מתקנים "תפארת" דז"ו, ועי" הנביאים מתקנים "נצח הוד" דז"ו, **ומנביאים לכתובים ובמדרשות דקדאי** ועי" הכתובים מתקנים "סוד ומלכות" דז"ו, ועי" המדרש מתקנים "בינה" דז"ו, **וברזי דחכמתא** ובסודות חכמת הנסתר שהוא חכמה דז"ו, והכתר נתקן בלימוד ובטבילה בשחרית. **בגין דאלין אנון תקונין דילה ותכשיטה** מכיון שאלו הם התיקונים שלה שהם כ"ד צירופי אדני' והתכשירים שלה הם שמות י"פ ע"ג וכו' היוצאים מהתיבות שבסוף כל ספר מהתנ"ך. **ואיהי ועלמיתה** והיא השכינה וז' נעויותיה שהם כנגד ז' היכלות ששם נמצאים המלאכים המעלים את השכינה, **עאלת וקיימת על רישיהון ואתתקנת בהו** עולה ונכנסת בבתי כנסיות ושורה על ראשיהם של הצדיקים שעוסקים בתורה וכן של פרצופי האצילות ונתתקנת ומתקשטת בהם, **ותדת בהו כל ההוא ליליא** ושומחה בחברים שעוסקים בתורה, כל אותו הלילה כי ע"י לימודם ממשיכים לה אורות וקישוטים. **וליומא אתרא לא עאלת לחפה אלא בחדריהו** וליום המחרת, יום שבועות, אינה נכנסת לחופה אלא עם אותם צדיקים ונשמות שקשטו אותה, כי היא מתלבשת בפנימיות נשמות הצדיקים שהם חופפים עליה ונעשים לה מלבוש ממש וחופה, **ואלין אקרון בני חפתא** והם נקראים בני החופה כי הם החופה שלה ממש השושבינים השמחים עמה בעת החופה. **וכיון דעאלת לחפתא, קודשא בריך הוא שאיל עלייהו** וכיון שנכנסת לחופה, הקב"ה שואל עליהם, מי אלו החברים שבאו עם השכינה **ומברך לון ומעטר לון בעטרה** ומברך אותם במוחין חדשים ומעטר אותם באור מקיף בעטרת השכינה מהמוחין והאורות שקבלה. **זכאה חולקהון** אשרי חלקם.

העוסקים בתיקון השכינה נכתבים בספר הזכרון ומתברכים בשבעים ברכות

והוה רבי שמעון וכלהו חבריא מרגנין ברגה

דאורייתא והיה רשב"י וכל החבריא קדישא שמחים בשמחת התורה ומרגנים בניגון הטעמים דטנת"א ליחד יחדו עצום על ידם, **ומחדשין מלין דאורייתא כל חד וחד מנייהו** ומחדשים חידושים בפרד"ס התורה וכך היו מקשטים את השכינה כל אחד ואחד מהם, **והוה חד רבי שמעון וכל שאר חבריא** והיה שמח רשב"י וכל החברים. **אמר לון רבי שמעון** אמר להם רשב"י, **זכאה חולקהון, בגין דלמחר, לא תיעול כלה לחפה אלא בחדריהו**. בני, אשרי חלקכם, כיון שלמחר יום שבועות, לא תכנסו הכלה, השכינה ליחדו העליון לחופה אלא אתכם. **בגין דכלהו דמתקנין תקונא בהאי ליליא וחדאן בה** בשביל שכל אותם החברים שעוסקים בתורה ומתקנים את תכשיטיה בזה הלילה ושומחים בה, **כלהו יהון רשימין וכתבינן בספרא דדרכינא** כולם יהיו רשומים וכתובים בספר הזכרון שהוא המלכות כי הספר הוא בחי' המלכות והזכרון הוא היסוד, וא"כ כל החברים יהיו חקוקים בשכינה הקדושה, **וקדשא בריך הוא מברך לון בשבעין ברכאן** והקב"ה מברך אותם בשבעים ברכות, שהם אותיות עסמ"ב קס"א קמ"ג קנ"א שיש בהם ע' אותיות (ע"ה), וכן שבע ספירות של ז"א שכל אחת כלולה מעשר, **ועטרין דעלמא עלאה** ועטרות, שהוא אור מקיף, מעולם העליון, שהיא אמא עילאה, אל המלכות.

עם ישראל שמחים עם השכינה בלימוד הלילה והשכינה שמחה עמהם

פתח רבי שמעון ואמר, השמים מספרים כבוד אל (תהלים י"ב) השמים הוא הת"ת שהוא הו"א, ואמר, ה-שמים לכלול את הנוק' עם ז"א, ויש יחוד ז"א ונוק', ולכן הם מאירים כספירים, וכאשר מזדווגים, אז מאיר ז"א אל המלכות הנקראת "כבוד אל" גימט' ס"ג, כי עתה ביום שבועות, המלכות יש לה הארה מן הדעת הפנימית שהיא ס"ג. **קרא דא הא אוקימנא ליה** פסוק זה כבר פירשנו אותו. **אבל בזמנא דא דכלה אתערא למיעל לחפה ביומא דמחר** אבל בזמן הזה, בליל שבועות, כשהכלה שהיא השכינה מתעוררת כל הלילה להכנס לחופה למחרת ביום שבועות, **אתתקנת ואתנהידת בקשויטה בחדרי חבריא דחדאן עמה כל ההיא ליליא** נתקנת בכ"ד צירופי אדני' ומאירה בקישוטיה מהשמות היוצאים מכל ספרי התנ"ך ע"ג וכו' יחד עם החברים השמחים איתה, שעסקו בתורה כל אותו הלילה, **ואיהי חדאת עמחון** והיא שמחה עמהם.

וביום המחרת בתפילות שחרית ומוסף, **כמה אוכלוסין חיילין ומשריין מתכנשין בחדה כמה אוכלוסין** שהם חיילות דמלכות דבריא וחיליות דמלכות דיצירה וחיליות דמלכות דעשיה מתכנסים אתה יחד בעלייתה ליחוד לקבל השפע. **ואיהי וכלהו מתכנאן לכל חד וחד דתקינו לה בהאי ליליא** והיא וכל אותם חיילות מחכים לכל אחד ואחד שתיקנו אותה וקישטו אותה בזה הלילה היות ואי אפשר לכון השעה של כל המתפללים בארץ ובעולם שתיקנו וקישטו אותה בזה הלילה כי בלימוד תיקנו בחי' האח' שלה ועתה בתפילה מתקנים בחי' הפנים שלה וגורמים היחוד בשים שלום. **כיון דמתחברין בחדא מכיון שכבר כולם מתחברים כאחד העליונים והתחתונים יחד עם השכינה, ובודאי שהם עולים עמה אבל לא נכנסים עמה יחד לחופה, ואיהי חמאת לכעלה** והיא השכינה רואה ומתייחדת עם בעלה פב"פ. **מה כתיב** מה כתוב **השמים מספרים כבוד אל**. **השמים דא חתן דעאל לחפה** השמים זה החתן שהוא ז"א שנכנס כדי להזדווג עם השכינה. **מספרים, מנהגין כזוהרא דספיר** מספרים פירוש מאירים מכח המוחין שקיבל מפרצופי או"א וא"א כוהר הספיר, **דנהיד ונהיד מסייפי עלמא ועד סייפי עלמא**. שמאיר ומוהיר מסוף העולם מהכתר, עד סוף העולם שהוא עד המלכות, היות וקבל המוחין מאו"א וא"א, ובתחילה קודם קבלת המוחין היה מאיר מהחסד עד המלכות ועתה מהכתר עד המלכות.

הלומד כל הלילה מובטח לו שישלים שנתו

(דף ט' ע"א) **תיבין תקינין תיבין** שבו מכובדים שבו ונתחדש תקון דכלה בהאי ליליא ונחדש ונתקון קישוטי הכלה בזה הלילה. **דכל מאן דאשתתף בחדה בהאי ליליא** שכל מי שמשתתף עמה ולומד ואינו יושן כלל ועושה את התיקון הנצרך לשכינה בזה הלילה, **יהא נטיר עילא ותתא כל ההיא שתא** יהיה שמור בעליונים ובתחתונים כל אותה השנה, כלומר שיתבטלו מעליו גזירות שנגזרו מלמעלה, וגם יהיה שמח למטה ולא יוכלו להרע לו, **ויפיק שתא בשלם** ויוציא את השנה בשלום. **עלייהו כתיב** עליהם כתוב (תהלים לד ח-ט) **חונה מלאך יי סביב ליראיו ויחלצם**. טעמו ודא **כי טוב יי** ומפרש שמלאך ה' שהיא השכינה הקדושה, מקפת לאותו אדם ושומרת אותו בגלל שזכה בזה הלילה ללמוד תורה להשתתף לראות ולשמוח בקישוטי הכלה.

מעלת מי שזוכה להגיע ליום שבועות לאחר שספר ספירת העומר

(אמור צ"ז ע"ב) **תא חזי, כל בר נש דלא מגי חושכנא דא בא וראה, כל אדם שלא סופר חשבון זה, אנון שבע שבטות תמימות** שהם שבע שבתות תמימות של ספירת העומר, **למזכי לדכיותא דא** כדי ליכות לטהרה העליונה הזאת, מאחיות החיצונים, **לא אקרי טהור, ולא בכללא דטהור הוא** לא נקרא טהור ואינו בכלל ישראל הטהורים, **ולאו הוא כדאי למחוי ליה חולקא באורייתא** ואין הוא כדאי שיהיה לו חלק בתורה כי חסרה לו הטהרה והקדושה שקונים בה את התורה כי לפני אותיות תורה יש אותיות קדושה. **ומאן דמטי טהור להאי**

זוהר על הפרשה

משל למלך שהיה לו בן יחיד, אתה לזונוגא ליה במטרוניתא עלאה בא להשיא לו את הכלה העליונה והחשובה, מאי עבדת אמה כל ההוא ליליא מה עשתה אימו אותו ליל הנישואין, עאלת לבי גניזהא נכנסה לבית האוצרות, אפיקת עטרא עלאה בשבעין אבני יקר סחרנהא, ואעטרת ליה והוציאה עטרה עליונה וחשובה שקבועות בה שבעים אבנים יקרות סביבה, שהם כנגד שבעים אותיות של עסמ"ב קס"א קמ"ג קנ"א (ע"ה) והעטירה לחתן בהם. אפיקת לבושי דמילת ואלבישת ליה ועוד הוציאה מלבושי משי והלבישה אותו בסוד אור מקיף, ואתקנת ליה בתקוני דמלכין ותיקנה אותו במלבושי מלכים.

לכתר עאלת לבי כלל ולאחר מכן נכנסה אמה עילאה לבית הכלה, חמאת עולימתהא, דקא מתקני עטרהא וראתה את נעוניה שהם הצדיקים שמתקנים את עטרוניה שהם המוחין שלה, ולבושהא, ותכשיטהא, לתקנה לה ואת לבושיה שהם אורות המקיפים שלה, ואת תכשיטיה שהם השמות שיוצאים מכ"ד ספרים כדי לתקן ולקשט אותה. אמרה לון, הא אתקנית בי טבילה, אתר דמיין נבעין אמרה להם אמה עילאה, הרי תיקנתי את בית הטבילה מקום של מים נובעים כדי שתטהר מן החיצוניים שסובבים אותה, וכל ריחין ובוסמין סוחרני אנון מיין, לדקאה לכלתי וכל ריחות ובשמים טובים סביב אותם המים כדי לטהר את כלתי, ליתי כלתי, מטרוניתא דברי ועולימתהא, וא"כ תבוא כלתי המלכה של בני ונעוניה, ויתדכון בההוא אתר דאתקנית בההוא בי טבילה, דמיין נבעין דעמי של מים נובעים שאצלי. לכתר תקינו לה בתכשיטהא לאחר מכן תקשטו אותה בתכשיטיה, אלבישו לה לבושהא ותלבישו אותה בלבושיה, אעטרו לה בעטרהא ותעטרו אותה בעטרוניה. למחר כד ייתי ברי לאודונוגא במטרוניתא ולמחר כאשר יבא בני להתיחד עם המלכה, יתקין חיכלא לכלהו, וישתבח מדוריה ככו כחדא הוא יכין חיכל לכולם וימצא דירתו בכס אחד.

כד מלכא קדישא, ומטרוניתא, ותכרייא, בהאי גונוגא והנמשל, כך המלך הקדוש ז"ל והמלכה, והחברים הצדיקים העוסקים בתורה כעין זה. ואימא עלאה דמתקנת כלל ואמא העליונה שמתקנת את הכל. אשתבח דמלכא עלאה, ומטרוניתא, ותכרייא נמצא שהמלך העליון והמלכה והחברים, מדוריהון כחדא, ולא מתפרשין לעלמין משכנם יחד ואינם נפרדים לעולם. חדא הוא דכתיב זהו שכתוב (תהלים טו א-ב), וי' מי יגור באהלך וגו', הולך תמים ופועל צדק. מאן הוא פועל צדק מי הוא פועל צדק. אלא, אלן אנון דמתקני למטרוניתא בתכשיטהא, כלבושהא, בעטרהא, וכל חד, פועל צדק אקרי הם אותם הצדיקים שמתקנים את המלכות בתכשיטיה בלבושיה ובעטרוניה וכל אחד נקרא פועל צדק.

אמר רבי חייא, אלמלא לא זכינא בעלמא, אלא למשמע מלין אלן דיי אמר רבי חייא, אם לא הייתי זוכה בעולם אלא לשמוע מילים אלו די לי. זכאה חולקיהון דאנון דמשתדלי באודייתא אשרי חלקם של אותם שעוסקים בתורה, וידעין אודיהו דמלכא קדישא וידעין את דרכיו ומצותיו של המלך הקדוש, דדעתא דלחון באודייתא ושהרצון שלהם בתורה ובמצות, עלייהו כתיב עליהם כתוב (תהלים צא יד) כי בי חשק ואפלטוהו. וכתוב (תהלים צא טו) אחלצהו ואכבדהו.

לצורך היחוד לפני המלך ז"ל כמו שצריך. אשרי חלקם של החברים, כד יתבע מלכא למטרוניתא, מאן תקין תכשיטהא כאשר יבקש המלך לדעת מן המלכה שתספר לו, מי הוא שתיקן את תכשיטיה שהם השמות שסוף כ"ד ספרים, ואנהיר עטרהא והאיר את עטרוניה שהם המוחין הגדולים שמקבלת ביום זה, ושני תקונהא וסידר את תיקוניה שהם כ"ד צירופי אדנו"ת. ולית לך בעלמא מאן דידע לתקנה תכשיטי כלל, אלא חברייא ואין לך בעולם מי שידע לתקן את תכשיטי הכלה אלא החברים שהם בעלי קבלה שיוודעים סודות התורה שנקראים בנים היודעים שכל תיקוני השכינה תלויים בהם, זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי אשרי חלקם בעולם הזה והעולם הבא.

האמה העליונה מטהרת לעם ישראל שמתקנים את השכינה בלימודם

תא חזי בא וראה, חברייא מתקני בהאי ליליא תכשיטהא לכלל, ומעטרי לה בעטרהא החברים ע"י לימוד ליל שבועות, מתקנים בזה הלילה את הנוק' שהיא השכינה הקדושה בכ"ד קישוטים ומעטרים אותה בעטרות ע"י שממשיכים לה את המוחין, לגבי מלכא כדי שתוכל לעלות למלך ז"ל. ואמא מתקין ליה למלכא בהאי ליליא ושואל, ומי מתקן את המלך שהוא ז"ל בזה הלילה, לאשתבחא בה בכלל, לאודונוגא בה במטרוניתא להמצא עם הכלה להתייחד עם השכינה, כלומר שז"א יהיה מתוקן ומוזמן עם המוחין להתייחד עם השכינה, הגורם לה הוא. נהרא קדישא עמיקא דכל נהרין, אימא עלאה הנהר הקדוש העמוק מכל הנהרות שהיא אמא העליונה, שהיא נותנת לו את המוחין ומתקנת לו את הכתר מהת"ת שלה כנודע. חדא הוא דכתיב, זהו שכתוב (שיר השירים ג יא) צאינה וראינה כנות ציון במלך שלמה וגו'. לכתר דאתקנית ליה למלכא, ואעטרת ליה אחרי שהאמא העליונה תיקנה את המלך ועטרה אותו במוחין דכ"ב, אתיית לדקאה לה למטרוניתא היא באה לטהר את המלכה, ולאנון דמשתכחי גבה ולכל אותם שנמצאים אתה, כלומר בני ישראל העוסקים בתורה.

משל לחתונת בן המלך

למלכא דהוה ליה בר יחידא

יומא ומי שמגיע טהור ביום חג השבועות ע"י שספר את העומר, וחושבנא לא אתאביד מניה והחשבון לא נאבד ממנו, כד מטי להאי ליליא כאשר יגיע לזה הלילה, לבעי ליה למלעי באודייתא צריך הוא ללמוד ולעסוק בתורה, ולאתחבא בה, ולנטרא דכיו עלאה, דמטי עליה בההוא ליליא, ואתדכי ולהתחבר בתורה ובשכינה ולשמור הטהרה העליונה שתגיע אליו באותו לילה ע"י הספירה שגמר לספור, וע"י הלימוד של הלילה הקדוש הזה יזכה לטהרה העליונה.

ואוליפנא, דאודייתא דכעי ליה למלעי בהאי ליליא ולמדנו, התורה שצריך האדם ללמוד בזה הלילה היא, אודייתא דבעל פה תורה שבעל פה שהם סודות התורה, חוץ מהמקרא והנ"ך ממה שלמד עד חצות לילה, בגין דיתדכון (ס"א דיתדבק) כחדא, ממבוכא דנחלא עמיקא בשביל שיטהרו ויודככו עם ישראל והשכינה כאחד בשלמות מהמבוע של הנחל העמוק, שהוא הבינה העליונה, כי אחר הלימוד באשמורת הבוקר הולכים ישראל והשכינה הקדושה יחד למקוה העליון, כי למקוה התחתון של המלכות מספיק לספור שבעה ימים, אבל למקוה העליון של הבינה צריך ז' שבועות. לכתר בהאי יומא, ליתי תורה שבכתב, ויתחבר בה ואח"כ בזה היום שהוא חג השבועות, יבא התורה שהוא פרצוף ז"א (ס"א בהו) עם הנוק' שהיא תורה שבע"פ, וישתכחון כחדא בזונוגא חד לעילא, וימצאו יחד ביחוד אחד למעלה. כדן מכריזי עליה ואמרי ואז מכריזים עליו, ואומרים על מי שהשתתף בלימוד בליל שבועות ותיקן וקישט את השכינה, (ישעיה נט כא) ואני זאת בריתי אותם אמר יי, רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפך וגו' הקב"ה אומר זאת בריתי שהיא השכינה, וגם רוחי שהיא שפע מו"א הנקרא רוח ישרה וישכון עליך, "ודברי" שהוא לימוד כ"ד ספרים שקשטת את השכינה אשר שמתי בפך, שכל זה עשית ע"י הבל פך שלמדת, ע"י תזכה שלא ימושו מפך וכו'.

בואו לנחול ירושה קדושה בב' עולמות

ועל דא, חסידי קדמאי לא הוו גימיי בהאי ליליא ועל זה החסידים הראשונים לא היו יושנים בזה הלילה של ליל שבועות, והיו לעאן באודייתא והיו לומדים ועוסקים בתורה, ואמרי, גימיי לאחסנא ירושתא קדישא, לן, ולכנן, בתרין עלמין והיו אומרים, בואו לנחול את התורה שהיא ירושה קדושה לנו ולבנינו בשני עולמות. ונההוא ליליא, כנסת ישראל אתעטרא עלייהו ובאותו לילה השכינה מתעטרת ונעשית כתר ואור על ראשם, ואתיין לאודונוגא ביה במלכא ובאה למחרת ביום להתייחד בו במלך ז"א, בתפילות שחרית ומוסף כנודע מדברי הרב, ותרווייהו מתעטרי על רישיהו, דאנון דזכאן להכי ושניהם, ז"ל, מתעטרים ומאירים מהיחוד העליון ומשפיעים שפע על ראשיהם של אותם שזכו לסייע ולגרום את היחוד הזה ע"י שעסקו בתורה בלילה.

רבי שמעון הכי אמר רשב"י כך היה אומר, בשעתא דמתכנשי חברייא בהאי ליליא לגביה בשעה שהיו מתקבצים החברים בזה הלילה אצלו, גימיי לתקנה תכשיטי כלל נבוא לתקן את התכשיטים של הכלה שהיא השכינה הקדושה, בגין דתשתבח למחר בתכשיטהא, ותקונהא כדי שתמצא למחר בשעת התפילה שאז הוא היחוד, מקושטת בתכשיטיה ותיקוניה שהם כ"ד צירופי אדנו"ת והשמות היוצאים מסוף הכ"ד ספרים, לגבי מלכא דקא יאות זכאה חולקיהון דחברייא להעלותה

מעשיות והנהגות מכלי ראשון שנשמעו מפי קודשו
של מרן הגאון המקובל
חכם **בנידו שמואל** שליט"א
על רבותיו חכמי ישראל **"שרפי קודש"**
ומה ששמעו מפי קודשם על רבותיהם זיע"א

שרפי קודש

המשך מעשיות על מרן
ראש ישיבת פורת יוסף הגאון הגדול
רבינו יהודה צדקה זיע"א

מימי החורף הקשים, הסיקו את התנורים, ונתפסה האש באותו יהודי צדיק ונשרפו רגליו. היתה זו עת מלחמה, וכשלקחוהו לבית החולים, היה בית חולים בירושלים רק בהר הצופים. בהיות הבוקר, אימו, שרגילה היתה שבנה בא אליה, ראתה שהוא לא מגיע, והחלה שואלת את הסוככים, "היכן בני?" אך אלה שתקו, ולא אמרו לה שהוא נכווה ברגליו.

בינתיים, בבית החולים, אמרו הרופאים שאי אפשר לרפא את הכוויות שיש לו, וכי תוך יום-יומיים הוא הולך ח"ו מן העולם. כיון ששמע כך, סיפר לאימו את כל המעשה, ואת מה שאמרו לו הרופאים ל"ע.

בכתה האם ואמרה, "מה עשה בני שכך נהיה לו? שום עבירה לא עשה מעולם".

באו אליה בחלום, ואמרו לה, "וכי את יודעת חשבונות שמים? כך וכך עשה בשוגג בגלגול הקודם, ועכשיו הוא צריך תיקון לזאת".

כשהקיצה האם מחלומה, הלכה לראש הישיבה, מו"ר רבי יהודה זצוק"ל, ושאלה אותו: "מי שעושה עוון כך וכך, מה דינו?"

"שריפה", אמר ראש הישיבה.

סיפרה לו אז האישה את החלום שחלמה. תיכף ומיד, לקח ראש הישיבה ספר "לשון חכמים" והלך לקרבו הנ"ל ועשה עמו וידוי על אותו חטא. אחרי יום יומיים יצא בריא מבית החולים, וחי עוד עשרים ואחת שנים.

סיפר מורנו הרב שליט"א שכאשר היה אברך צעיר, ראש הישיבה אסף את כל האברכים בישיבה ואמר להם שבאו לאחד מחכמי הישיבה בחלום ושאלו אותו מדוע אין מספיק יראת שמיים בישיבה. ואמר ראש הישיבה שהסיבה שבאו לאותו חכם, מכיון ש"פורת יוסף" כולם צדיקים, ולכן, ביקש רה"י - אני מבקש מכל אחד מכם דבר ראשון שיהיה יראת שמים בכם. שבכל דבר שתתקלו בו תחשבו - האם זה רצון ה' או לא, האם זה עושה נחת רוח לקב"ה או

בלהט ובהתרגשות רבה, בנעימה של דביקות וכיסופין, עד שכל הלבבות רעדו לקולו הבוקע מחביוני הנשמה.

אף לכל אדם שניצול מצרה כלשהי היה מייעץ לומר

עם חכם בן ציון

תפלה זו במקהלות-עם ועדה. כשנולד תינוק ראשון לאחד מתלמידיו לאחר שמונה שנות ציפייה, הורה לו להגיד ברבים "נשמת כל חי". אף בברית המילה של אחד מנכדיו ציווה לחזן, שליח הציבור, לקרוא בנעימה נשמת כל חי...

מעשה גלגול נשמה עם מרן רבי יהודה צדקה

ראש הישיבה, מרן רבי יהודה צדקה זצוק"ל, סיפר על אחד מבני משפחתו שהיה צדיק גדול, והיה משכים כל לילה בחצות. אימו של אותו יהודי צדיק ביקשה ממנו, שכל בוקר יבוא ויאמר לפניה את ברכות השחר, כדי שתענה אמן עליה. וכך היה, שכל בוקר היה הולך במיוחד לאימו ומברך לפניה ברכות השחר. והנה, באחד

ברכה משולשת

"יש להוציא מן הפה כל ברכה בשלושה שלבים" נהג רבי יהודה צדקה זצ"ל להרגיל את העם. "פותחים בשלוש תיבות הראשונות 'ברוך אתה ה', ואז עושים אתנחתא, כדי לכוון יפה במילים האלו כפשוטו, ככוונת הלב, שאנחנו, קרוצי חומר, מברכים בלשון נוכח לעילת כל העילות. אחר ממשכים ואומרים שלוש תיבות שניות 'אלוקינו מלך העולם', ושוב עושים אתנחתא ומכוונים כראוי

לקבל עלינו אלוקותו ית' ולהמליכו על עולם ומלואו. לבסוף, משלימים את גוף הברכה "שהכל נהיה בדברו" וכדו', בנתינת שבח והודיה להקב"ה על החסד והטוב שגמל איתנו.

במיוחד, היה משנן סדר זה לתינוקות של בית רבן, והדבר נקלט היטב בתודעתם ונבלע בדמם.

כדי להמחיש את הדברים, הוסיף ראש הישיבה, אדם כשקונה חליפה הוא בודק ומממש האם החליפה מתאימה לו, על אחת כמה וכמה שצריך האדם לבדוק את עצמו - כיצד היתה ברכתו, הטובה היא או לא? האם ברכתו נשמעה מילה במילה, מבלי להשמיט אותיות או לא? האם ברכתו הייתה בכוונה...?

נשמת כל חי

תפילת "נשמת כל חי", אותה חיבר התנא רבי שמעון בן שטח, היתה מן התפילות האהובות ביותר על מורנו, רבי יהודה צדקה זצ"ל. עד זקנה ושיבה, כל עוד עמדו לו כוחותיו, הידר והשתדל לעבור לפני התיבה בשחרית של שבת ולומר תפלה זו מילה במילה,

הישיבה בפורת יוסף. רבינו זצ"ל סיפר שרבינו ראש הישיבה היה עובר בין האברכים ואומר 'משבר הכספים יעבור... השאלה מה נזכה לאסוף רוחניות בזמן זה', וכך היה מחנך את כולם לבזו

לענייני העולם הזה. ופעם סיפר על חכם אחד בישיבה שהיה עשיר גדול, ופנה לרבינו עזרא עטייה, שירנו את הדרך כיצד יזכה לעולם הבא כמו חבריו - שלומדים מתוך הדחק, דבר שיש בו מעלה לאין ערוך ממי שלומד שלא מתוך הדחק. השיבו רבי עזרא, שמלבד צידקותיו שעושה, לא ישען על משענת הגב של הכסא בשעת לימודו, וכך היה מנהגו של רבינו ראש הישיבה שבשעת הלימוד היה כאריה, בבחינת "למיימינים בה סמא דחיי" ולא היה נשען או נסמך, אלא כל כולו ספון בתוך הלימוד.

כשמורנו הרב שליט"א היה גר ברחוב עמוס, חשב לקנות איזה חדר נוסף

ש ש י מ ש
כ מ כ ו ל ת
בצמוד לביתו,
כדי להתרחב
מעט. שאל על
כך לגרב"צ ואישר לו,
ואף חישב לו איך לקחת
הלוואות בשקלים ובדולרים
ואיך להחזיר. אולם

כאשר נודע
לרבינו הגר"י
צדקה מהעניין,
אמר רבינו
למורינו הרב
שליט"א שאם
יש לו בטחון בשם
ה' שבכל עת יזמין
לו ה' את מחייתו ומקום
מושבו, לא יתעייף ויבזבז
את זמנו על דבר שאינו
זקוק לו מאוד לעת
עתה. ואכן כך
עשה מורינו הרב,

שלא קנה את החדר הנוסף, ובסיעתא
דשמיא הקב"ה דאג לכל צרכיו.

עם הרב נאה

רבי אברהם חיים נאה, 'בעל השיעורים'.
ראש הישיבה היה מאוד אוהב אותו. הוא היה
רב של שכונת הבוכרים, אע"פ שהיה אשכנזי חסיד
חב"ד שנולד בחברון. הרב נאה היה גאון אדיר וחבר
הרבה ספרים. לפני כן הוא הלך לבוכרה
והעמיד שם תורה, ישיבות. בתי דיין. חזר
לפה והיה דורש בבוכרית. סיפר ראש
הישיבה שכאשר באו לפה עשירים
מבוכרה וראו שר' אברהם חיים נאה.
חי בעוני גדול, רצו להעשיר אותו. אך
לא היה מוכן לקבל, ואמר איך שבן
אדם הגיע כה ילך.

בחורים שיבחנו על המסכת בע"פ, ותשלם להם,
ורק אז אני אגיע."

צורת הלימוד בסדר עיון היתה עמקנית מאוד,
שכאשר היה לומד את הגמרא היה צריך להבין
את למה לא הסביר כמו רש"י, וכאשר היה לומד

עם חכמי פורת יוסף בציון רשב"י מירון בשנת תשכ"ו

רש"י היה צריך לעלות לבד על קושיית התוס'.
כשלומד תוס' - להרגיש את המהרש"א. חכם
בן ציון אבא שאול היה שואל אותם: "חלמתם
בלילה על הלימוד?" אם לא, אין לכם מה לעשות
אצלי! ואמנם הבחורים היו מאושרים, מכיון שידעו
שהרבה באמת דואגים לבחורים והכל לשם
שמים, שמעולם לא חיפשו את כבודם וטובתם,
אלא את טובת הבחורים בלבד.

מורנו הרב שליט"א באהבתו הגדולה ומחמת
הקשר העצום שהיה לו עם רבינו זצ"ל, היה הולך
מידי יום לראותו וכשלא היה מספיק לראותו
בישיבה היה הולך לביתו, ופעמים שהרב היה הולך
לנוח, אבל הורה לרבינו להכניס את מורנו הרב גם
כשהוא ישן...

בתקופה מסויימת לא היה משכורות לאברכי

לא. וממילא אם יעשה כך אזי תבוא החכמה כמו
שכתוב "היב חכמתא לחכימין". דבר שני - שיהיו
לכם מידות טובות לא תהיו גאוותנים, כעסנים,
והמבחן האמיתי הוא בבית. וידוע שמי שמכיר הכי
טוב את האדם זו אשתו, שבחוף האדם מתבייש
ולכן הוא מתנהג יפה, אבל בבית כבר מכירים אותו,
ושם זה המבחן.

סיפר מורנו הרב שליט"א על רבינו יהודה צדקה
שכאשר היה מגיע בחור להתקבל לישיבה, רה"י
היה מקבל אותו ולא משנה כיצד הוא נראה, מכנסים
קצרות, כיפה סרוגה. הבחורים היו מתביישים בזה,
אך היום, סיפר מורנו הרב שליט"א, הם יצאו
גדולי עולם, מכיון שהם משקיעים כוחות גדולים
בלימודם. אצל רה"י לא היה משוא פנים. הוא
היה אומר, "פה זה בית חולים, כולם נכנסים, כולם
לומדים". והיה עמל על הבחורים לרומם אותם
בתורה וירא"ש.

דוקא אצל הבחורים היה מכניס את כל החפץ
ללמוד תורה, אולם לכולל
האברכים לא היה מכניס
ראש הישיבה את כולם.
מי שלא התיישר מספיק
בישיבה ולא היה תלמיד
חכם, היה תופס אותו ואומר
לו בצורה יפה, "אתה -
מתאים לך להיות מייצר
תפילין", "אתה - מתאים
לך להיות מורה". וכן היוצא
בזה, והכל בעדינות בחוכמה.
כולו היה אמת לאמיתה.

בפורת יוסף, בכל חצי
שנה, היו מסיימים ארבעים
חמישים דף במסכתות
של סדרי נשים נזיקין.
אחה"צ, היו לומדים
בבקיאות מגילה ותענית,
ובכל חודש-חודשיים היו
מסיימים מסכת. גם לימוד
הבקיאות לא היה קל מידי,
והיו נבחנים עליהם גפ"ת.
ולדוגמא, מביא מורנו הרב,

שכאשר נולד בנו הראשון, התקשר אליו רה"י הרב
יהודה צדקה ואמר לו, "בעוד שבוע יש מבחן מסכת
קידושין גפ"ת ומהרש"א בבית הכנסת אלומים.
והבחונים הם מרגן ורבנן רבינו עובדיה יוסף וחכם
בן ציון אבא שאול ואני". יש לציין שבהוראת רבי
יהודה צדקה היו עורכים בריתות או אחרי הנצה"ח
או בשעה אחת בצהרים, ולא על חשבון הסדר. וכן
לא קרוב לשקיעה. ובאותו יום של הברית בערב -
הייתה בחינה.

ואמנם היו מקבלים ע"ז סכום כסף, אבל הכסף
הגיע לאחר עמל רב. לדוגמא, פעם אחת השאלה
הראשונה הייתה: "תאמר לי את המשנה הראשונה
בע"פ". שאלה שניה "תאמר לי כמה פעמים כתוב
'אין בין' במסכת".

כאשר בעלי בתים היו רוצים להביא את רה"י
לאזכרה של קרובים, היה אומר רה"י, "תקח חמש

היכל מרן הבית יוסף

ההלכה היומית שע"י מוסדות המיישר

המשך הלכות בורר - סי' שיט

[ואף שדעת החזו"ע (ח"ד עמ' רד) להקל בדבר שאינו גידולי קרקע הוא רק בצרופ שאינו חפץ בדבר מסוים, וכ"כ בקיצור חזו"ע בשם הגרע"י בכת"י (עמ' תנה) שכל ההיתר בברירת דבר שאינו גידולי קרקע רק באופן שלא לצריך לחפץ מסוים אלא רק חפץ למינים ולהשיבם למקומם כגון סכ"ס וספרים, אבל אם חפץ בחפץ מסוים אסור אא"כ בוררו לאלתר].

וא"כ יש דין ברירה בכל דבר כגון בגדים ספרים וכו', שאם הם מעורבים והוא רוצה חפץ מסוים מותר לו רק ע"פ כל דיני בורר שהם: אוכל מתוך פסולת, [כלומר יקח את הדבר שחפץ בו ולא יוציא את מה שאינו חפץ וישאיר את הדבר שחפץ]. ביד ולא בכלי, מיד ולא ללאחר זמן.

ולפי"ז מה הדין אדם שהגיע בבוקר לבית הכנסת והוא רוצה לקחת מתוך ערמת החומשים חומש אחד שהוא אוהב ?

בפסקי תשובות (עמ' תעצ, תצב) כתב שאם הוא רוצה לבוררו ללאחר זמן ומשתמש בו מיד מותר, אבל אם אינו משתמש בו מעט מיד מותר רק סמוך לשימוש, ובשש"כ (פ"ג סעי' ז) כתב שאם אינו ניכר מבחון סוג הספר מותר רק סמוך לשימוש, אבל אם ניכר הספר מבחון [כגון שרשום עליו שם וכדו'] מותר אף שלא בסמוך, ובאורחות שבת (ח"א עמ' קלד) כתב אף שניכר מבחון הספר אינו מותר אלא סמוך לשימוש, אמנם כתב באיל משולש (פ"ח הע' לא- לג) בשם הגר"נ קרליץ שמותר לבורר חומש לצורך קריאת התורה כבר בתחילת התפילה, כיון שהתפילה וכל חלקיה נחשבים לחטיבה אחת.

אדם שיוצא מביתו לזמן מרובה ולצורך כך רוצה לבורר מהארון בגדים או ממתקים לצורך ילדיו האם מותר גם באופן שיודע שישתמש בהם רק לאחר זמן ?

דעת הגרשז"א (מאור השבת ח"א מכתב ח אות א) והחוט שני (ח"ב עמ' עח) שהדבר אסור, אך דעת הגר"ש ואזנר (קובץ מבית לוי ח"ו עמ' מב הערה ח) שנחשב כדבר הנצרך לאלתר ומותר.

האם מותר לבורר לצורך סעודה אע"פ שמאריך בסעודה ?

בשו"ע (סי' שיט סעי' א) מבואר שאם ברר אוכל מתוך פסולת בידו אם הוא לאלתר מותר, וכתב במשנ"ב (סי' שיט ס"ק ד), שצריך לבורר רק סמוך לסעודה, ואף שמאריך בסעודה ולא הוי סמוך לסעודה, מותר, וכתב הב"ח (פרשת בשלח ש"ב אות א) שאם בורר אפילו שעה לפני הסעודה, ואפילו יאריך הסעודה כמה שעות מקרי לאלתר, כיון שהוא סמוך לסעודה, וכ"כ בכה"ח (אות יא).

אמנם בהליכו"ע (ח"ד עמ' עה) כתב שיש לבורר רק לאחר צאת בעל הבית מבית הכנסת [שהוא שיעור של כחצי שעה סמוך לסעודה אע"פ שהסעודה מתמשכת], ואם בורר לצורך אכילה שאינה בתוך סעודה רשאי לבורר רק אם הוא תוך שעה לאכילת הדבר הנברר.

האם מותר לבורר באופן שהכנת הדבר הנברר הוא יותר מהזמן שהתירו לצורך ברירה ?

כתב באג"מ (ח"ד סי' עד אות יג) שאין שיעור מוחלט לזמן אלא תלוי הדבר בכל אדם כפי הזמן הדרוש לו להכין את המאכלים, וכ"כ בחו"ש (ח"ב עמ' עז) שכל שמורגש שהברירה נעשית סמוך לסעודה נחשב כאלתר, וכ"כ באיל משולש (פ"ח הע' כב) בשם הגר"נ קרליץ שאף אם גמר לבורר מסדר את השולחן והכיסאות או מתקן מאכלים אחרים לצורך הסעודה וכן הזמירות ששרים אינם נחשבים להפסק.

האם יש איסור בורר גם בדברים שאינם גידולי קרקע ?

מבואר באחרונים שיש דין ברירה גם בדבר שאינו גידולי קרקע, ואף שיש שכתבו שאין דין ברירה אלא בדבר שהוא גידולי קרקע כבר מבואר בכל הראשונים שיש דין ברירה בכך, וכן מבואר ברא"ש (בתשובה כלל כב סי' ט) ובתרומת הדשן (סי' נז) ובשו"ע (סי' שיט סעי' טז) שביארו שיש ברירה במים ותולעים, וכן בב"י (סי' שיט) מבואר שיש ברירה בדגים ומבואר בגמ' בעירובין (כז:): שדגים אינם גידולי קרקע, וכן הכריע ביבי"א (ח"ה סי' לא).

מעשה בירחורי

שאלות אקטואליות מבית הדין
בענייני חרשן משפט
בעריכת הר"ג רבי יעקב כהן
שליט"א
מאברכי מוסדותינו

דרייבר בלג בעומד במחיר מופקע

שאלה: ערב ל"ג בעומר הגיעו יחזקאל וחבריו עד צפת בדרכים עוקפות, משם ואילך היתה הדרך חסומה בהוראת שלטון הכופרים. יחזקאל שמע כי יש דרייברים המתגוררים במירון וע"כ יש להם אישור כניסה, יחזקאל השיג מספר של אחד הדרייברים וקבע איתו שיבא לאסוף אותם לנסיעה, כשהגיע הדרייבר אמר להם שמחיר הנסיעה כעת הוא מאתיים וחמישים שקלים לכל נוסע, [בזמן אחר לא עולה המחיר יותר מכמה עשרות שקלים בודדים לכולם יחד]. כשהגיעו למירון טען יחזקאל לדרייבר איננו מוכנים לשלם לך מחיר כזה מופקע, אלא כמו שעולה נסיעה בלי ה"ניצול" שלך כעת שיש בו הונאה. תמה הדרייבר על דבריו וטען לו "אמרתם לכם את המחיר עוד בתחילת הנסיעה והסכמתם, אין אתם יכולים לחמוק מהתשלום שסוכם, לעומתו טען יחזקאל הסכמנו כי לא היתה לנו ברירה, ומשטים היינו כך שתסכים לקחת אותנו.

תשובה: יחזקאל וחבריו צריכים לשלם לדרייבר את המחיר כפי שסוכם איתו בתחילת הנסיעה.

הנימוק: בשולחן ערוך (סימן רסד ס"ז) מבואר שאדם שהיה בורח מבית האסורים, וראה ספינה לפניו, אמר הבורח לבעל הספינה העבירנו ואתן לך דינר, ובעל הספינה העביר אותו את הנהר, אין צריך לשלם לו דינר אלא רק את המחיר האמיתי של הנסיעה, שהוא הרבה פחות מדינר. והטעם מבואר בגמרא (ב"ק קטז) שטוען הבורח לבעל הספינה משטה הייתי כך, והיינו כיון שהוא רואה שבעל הספינה רוצה לנצל את הצורך שלו לברוח, על כן הוא שיטה בו שישלם לו יותר. ולכאורה לפי זה טוענים הנוסעים ששיטו בדרייבר כדי שיקח אותם מצפת למירון.

אכן למעשה נידון דין אינו דומה לבורח מבית האסורים, שבאותה הספינה לכולם לוקחים מחיר פחות מדינר, ורק לזה שבורח רוצה לקחת יותר מדינר ואין הוא רשאי להונוט, אבל המונית שעלו אליה לא היה במחיר הונאה, כי זה היה המחיר של כל הדרייברים כעת, וכדרך השוק שהמחיר נקבע על פי ביקוש והיצע, ולכן לא יוכל יחזקאל לטעון משטה הייתי כך וחייב לשלם כפי הסיכום שסיכמו ביניהם.

לזכרון עולם בהיכל ה'

רות
בת שרה

מרדכי
בן חביבה

גבריאל
בן מסעודה

ר' שלום אחרון
בן רחל

איגרת ל בני הנעורים

שבועות - יש להציל מה שניתן להציל

אפשר לקרוא תהלים, יש להתפלל, האסון הגדול ביותר הוא לחשוב שאין יותר מה לעשות, "אפילו חרב חדה מונחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים", כלומר שימשיך לקוות אפשר עדיין להתפלל לרחמים, שתמיד אפשר לעשות משהו.

אדם שלא כיון ברוב התפילה, מתייאש, ואינו משתדל יותר בהמשך תפילתו, הוא לכאורה מוסיף לבעיה, יש להציל מה שניתן להציל, אם אפשר לעשות משהו צריך לעשות.

בנות לוט זכו שמהבכורה יצאה רות המואביה, ומהצעירה יצאה נעמה העמונית ומשתיהן נולד דוד ומשיח שיבוא במהרה בימינו אמן.

ויש לעיין מה זכות יש להם שזכו לכך, אלא הסיבה של הזכות היא משום שלא התייאשו כאשר ראו וסברו שנחרב כל העולם ולא אמרו 'אין מה לעשות', לפי שלהגיד אין מה לעשות, עולם חרב זו המציאות - זה האסון הגדול ביותר, בנות לוט עשו משהו אפילו במעשה שזוהי יש לראות בו נקודת אור, נקודת הצלה, מעשה שהוליד לנו דוד ומשיח.

רשב"י היה נרדף מחמת גזירת הרומאים, מה עשה, לקח עמו את בנו וברח לתוך מערה ועסק עמו בתורה, בתנאים קשים עד שבשרם נעשה סדקים סדקים (עיין שבת לג:) - רשב"י למרות הצרה הגדולה ממשיך ללמוד ואף לוקח את בנו עמו. מדוע לוקח את בנו, מדוע גם בנו צריך להיענש בייסורי המערה? אלא יודע רשב"י שחייבים לעסוק בתורה, וכדי לעסוק בתורה יש הכרח ללמוד עם עוד מישהו, אפילו אם יעלה זה במחיר החופש של בנו. יש צרה אבל לחסר מלימוד זה להוסיף על הצרה.

החזו"א כשנשרף ביתו לא התחיל לבכות אלא רץ מהר נכנס לתוך הבוער והציל את כתביו.

עץ חיים היא למחזיקים בה" משל לאדם שטבעה ספינתו, ים זועף, גלים וסערה. התורה נמשלה לעץ שאוחז בו ומציל עצמו מן הסערה, בחיים יש צרות, תקופות קשות, העולם הזה הוא חושך גדול, כמו שכותב הרמב"ם שבעולם הזה אין טוב מושלם, אדם טובע בים החיים, אם לא אוחז בתורה בעץ החיים מוסיף צרה על צרתו, התורה היא הכלי להציל מה שאפשר להציל. לא ללמוד תורה זה בחינה של 'כאשר אבדנו אבדנו'.

זכינו לתהילים מבועז, זכינו לתורה מעמרם שהודה לבתו מרים, זכינו לתורה שבעל פה מרבי עקיבא, זכינו לזוהר מרשב"י.

ויש אולי עוד לרמוז, בשבועות זוהי הילולא של 'הבעל שם טוב', ולמרות המרדפים המחלוקות והמתנגדים הרבים שהיו לו המשיך את דרכו ונולדה לעולם תורת החסידות.

ואלו הם גם ימי העומר שלכאורה ימי אבלות וחושך הם, אך בסיומם מוציאים אותנו לאור גדול - לאור קבלת תורה (אור ההר)

גאולת מצרים, נולדו לנו התורה והלוחות.

איתא ביבמות (סב): "אמר, שנים עשר אלף זוגות תלמידים היו לו לרבי עקיבא, מגבת ועד אנטיפרס. וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה, והיה העולם שמם, עד שבא רבי עקיבא אצל רבותינו שבדרום ושנאה להם, רבי מאיר ור' יהודה ור' יוסי ור' שמעון ור' אלעזר בן שמעון והם הם העמידו את התורה".

מחריד ומועז, ר' עקיבא ראש הישיבה מאבד הכל, כל מפעלו האדיר, עשרים וארבעה אלף תלמידים, הכל ירד לטמיון, איך אפשר להתחיל הכל שוב ולהקים ישיבה חדשה ובגיל כל כך מבוגר. אבל זהו גדולתו של אביר הרועים, למרות הכל לא אומר 'כאשר אבדנו אבדנו' אלא 'יורד לדרום, לוקח חמשה תלמידים, מתחיל שוב ומעמיד את התורה, מוליד לנו את כל התורה שבעל פה. כדאיתא בסנהדרין (פו). "סתם מתניתין ר' מאיר, סתם תוספתא ר' נחמיה, סתם ספרא ר' יהודה, סתם ספרי ר' שמעון, וכולהו אליבא דר' עקיבא".

רבי עקיבא רואה שאפשר להציל ואפילו רק חמשה תלמידים, אפשר לעשות עוד משהו ואפילו מעט עושה ועל ידי כך מוליד לנו את כל הידוע לנו, הוליד לנו את רבי שמעון בר יוחאי, הוליד לנו את הזוהר.

זהו רבי עקיבא שהתחיל ללמוד בגיל ארבעים - והציל גם מעצמו מה שאפשר להציל, אם ניתן לעשות משהו ואפילו בגיל זה אז עושים.

בהקדמה ל"פני יהושע" למורינו הגאון הגדול המפורסם יעקב יושע מק"ק לבוב. מסופר על אירוע מזעזע שגרם לו לכתיבת הספר, שהיה יושב בישיבה שבביתו, והוא עדין באמצע השיעור, ושריפה אדירה ששרפה כמה בתים התלקחה גם בביתו, ואשתו ובתו וחמיו ורבים מהתלמידים נספו בצרה הגדולה והוא היה בין הלהבות נתון בסכנת כליו, להבות מימינו ושמאלו, קיבל על עצמו בנדר, שאם יהא אלוקים עמו וינצל לא יטוש עצמו מכותלי בית המדרש לשקוד על דלתי העיון בסוגיות הש"ס והפוסקים. והנה לפתע כמין שביל נעשה לו מבין הלהבות ויצא שלם בלי פגע.

פעמים שאדם נופל בחייו למצב של חוסר אונים, אין לומר 'כאשר אבדנו אבדנו', יש לעשות משהו, גם לקבל נדר על עצמו בשעת צרה זה לעשות משהו,

הגמ' בבבא בתרא (צ"א). מספרת בועז עשיר גדול היה, ושפט את ישראל במשך שבע שנים ושלושים בנים ושלושים בנות היו לו ומאה ועשרים משתאות עשה בחתונתם, שני משתאות לכל אחד מהם, והיה מזמין את כולם מלבד אדם אחד את מנוח (אבי שמשון) שלא היה מזמינו מפני שלא היו לו ילדים (וקודם שנולד שמשון היה), אמר פרדה עקרה היא ואין לו ילדים לחתן, במה יפרע לי על הזמנתי (עין מהרש"א).

וממשיכה הגמ' לספר שכל שישים בניו מתו בחייו כעונש על כך. עצוב, מיואש ואבל על כל בניו עומד בועז, ואז אסון נוסף פוקדו, אשתו מתה, "ותהום כל העיר" (רות א', יט) ונתקצבו כולם לקבורה, ובאותו יום ממש מגיעות רות ונעמי לבית לחם.

מה עושה אדם אחר במצבו של בועז לאחר שמשכל את כל ילדיו ואת אשתו, בודד מדוכא ועצוב? אדם אחר היה נופל לזרועות היאוש, מה עושה בועז? מתחתן שוב, גואל ולוקח את רות לאישה, ומוליד את עובד (אבי ישי), לא מאבד את העשתונות, ולא אומר, "כאשר אבדנו אבדנו", אם יש אפשרות להתחתן שוב, יש אפשרות להציל משהו אז מציילים, ועושים מה שאפשר. כך נולד דוד, כך זכינו לתהילים.

מי שנמצא בחושך גדול, בצרה גדולה, אין לו במה לאחוז יותר, יש תהילים, יש נקודת אור אפשר לקרוא כמה פרקים, עדיין אפשר לעשות עוד משהו, אין לומר 'אין מה לעשות יותר וכאשר אבדנו אבדנו'. בועז בכוחות הנפש שלו הוליד לנו את התהילים, את הרעיון שאפילו בשעת אבדון מה שניתן להציל ולעשות עושים.

"וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי" (שמות ב', א') (להיכן הלך? אמר ר' יהודה בן זביןא שהלך בעצת בתו, תני, עמרם גדול הדור היה, כיון שגור פרעה כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו. אמר, לשוא אנו עמלים, עמד וגרש את אשתו, עמדו כולם וגרשו את נשותיהם, אמרה לו: אבא, גזרתך קשה משל פרעה, שפרעה לא גזר אלא על הזכרים, ואתה גזרת על הזכרים ועל הנקבות, עמד והחזיר את אשתו, עמדו כולם והחזירו את נשותיהם". (סוטה יב).

מצוי ושכיח שמוסיפים על הבעיה, פרעה גזר רק על הזכרים בלבד, עמרם הוסיף עליה גם את הנקבות. יש לדעת על אף האסון המחריד שאותו רשע היה שוחט ילדים בני יומם וזורקם לתוך היאור, מזעזע, איך אפשר לחיות, איך אפשר להביא ילדים לעולם. אבל חוכה עלינו לדעת, שאין לנו לומר 'כאשר אבדנו אבדנו', אם ניתן להציל יש להציל מה שאפשר, אם אפשר להציל את הנקבות יש לעשות זאת למרות הכל. עמרם הודה בטעותו ולקח חזרה את אשתו, נולד משה רבנו, נולדה

ואלה יעמדו על הברכה

עידו בן רחל

גיל בן אסנת

טל בן מדי

אליהו בן סאלמה

ורד בת יסמין

איל בן יסמין

שילה בן נטלי חיה

ימיהו בן ויקטוריה

מאיר בן מדי

שרה בת נעמי

לתרומות והנצחות

03-5520004

מרדכי בן נטלי חיה

נייב בן משה

פריטים טמונים - חג השבועות

שבועות בירושלים - מצאו 15 פריטים משבעת המינים ומאכלי חלב
המסתתרים בציור!

הפריטים שעליכם לחפש:

1. סל ביכורים - פירות הארץ.
2. תאנה - משבעת המינים.
3. ענבים - משבעת המינים.
4. רימון - משבעת המינים.
5. ענף זית - משבעת המינים.
6. חיטה - קציר שבועות.
7. לחם - שתי הלחם.
8. עוגת גבינה - מאכלי חלב.
9. מלבי - קינוח חלבי.
10. פשטידה - מאכל חלבי.
11. קיש - מאפה חלבי.
12. בורקס עגול.
13. בליצ'ס / קרפ.
14. כד חלב.
15. פרחים - קישוטי חג השבועות.

האם תצליחו לגלות את כולם?
בהצלחה!

מצא את ההבדלים

מעמד קריאת התורה בחג השבועות
מצאו 15 הבדלים בין התמונות בהצלחה!

יש לכם פתרון? הזדמנות לזכות בפרסים מפתיעים! - שלחו את התשובות הנכונות למייל Office@mrbs.co.il
או לפקס 077-4701119 והיכנסו להגרלה-בהצלחה!

תורה

דברי תורה

דרך אורו של הרשב"י

בזוהר הקדוש

תורה מעל הכל

קדושתה שווה בלי שום חילוק ושינוי כלל ח"ו. כי הכל דבר פיו ית"ש ממש. ואם חסר בס"ת אות א' מפסוק אלוף תמנע היא נפסלת. כמו אם היה נחסר אות א' מעשרת הדברות. או מפסוק שמע ישראל. וכמ"ש גם הרמב"ם ז"ל (והוא מתד"א סא"ז פ"ג) ובנפש החיים שם בפרק י' כתב ולכן אמרו בזוהר 'דאורייתא היא נהירו דכל עלמין וחיותא וקיומא ושרשא דכלהון'. והענין כי העולמות הולכים על סדר ההשתלשלות וההדרגה שכל עולם היותר עליון וגבוה, הוא נשמתו וחיותו וקיומו ואורו של העולם שתחתיו לבד. אמנם יתרון עולם האצילות על ה' עולמות ב"ע. שהוא מתפשט ומאיר לכל הג' עולמות ב"ע שתחתיו. ולכן התורה הק' ששורשה העליון הנעלה הוא למעלה מעלה גם מאצילות קדשו יתברך כנ"ל וקב"ה ואורייתא כולא חד. היא הנפש והחיות ונהירו ושרשא דעלמין כלהו. שכמו שבעת הבריאה בה נאצלו ונבראו כולם. כן מאז היא נשמתם וחיותם וקיומם על סדר מצבם. ובלתי שפעת אורה בהם כל רגע ממש להאירם להחיותם ולקיימם. היו חוזרים כולם לתהו ובהו ממש:

ושם בפי"ב וכ"ש חידושין אמיתים דאורייתא המתחדשין ע"י האדם. אין ערוך לגודל נוראות נפלאות ענינים ופעולתם למעלה. שכל מלה ומלה פרטית המתחדשת מפי האדם. קב"ה נשיק לה ומעטר לה. ונבנה ממנה עולם חדש בפ"ע. והן הן השמים החדשים והארץ החדשה שאמר הכתוב. כמ"ש בהקדמת הזוהר ד"ד ע"ב רבי שמעון פתח ואשים דברי בפ"ק כמה אית ליה לברנש לאשתדלא באורייתא יממא וליליא. בגין דקב"ה ציית לקליהון דאינון דמתעסקי באורייתא. ובכל מלה דאתחדש באורייתא על ידא דהוא דאשתדל באורייתא עביד רקיעא חדא. תנן בההוא שעתא דמלה דאורייתא אתחדש מפומיה דב"נ ההיא מלה סלקא ואתעדת קמיה דקב"ה נטיל לההוא מלה ונשיק לה ועטר לה בשבעין עטרין גליפין ומחקקן. ומלה דחכמתא דאתחדשא סלקא ויתבא על רישא כו' וטסא מתמן ושטאת בשבעין אלף עלמין וסליקת לגבי עתיק יומין כו'. וההיא מלה סתימא דחכמתא דאתחדשת הכא כד סלקא אתחברת באינון מלין דעתיק יומין וסלקא ונחתא בהדיהו ועאלת בתמניסר עלמין גיזין דעין לא ראתה כו' נפקין מתמן שאטן ואתיין מליאן ושימין ואתעדו קמיה ע"י. בההיא שעתא ארח עתיק יומין בההיא מלה וניחא קמיה מכלא. נטיל לההיא מלה ואעטר לה בש"ע אלף עטרין. ההיא מלה טסת וסלקא ונחתא ואתעבידת רקיעא חדא. וכן כל מלה ומלה דחכמתא אתעבידן רקיעין קיימין בקיומא שלים קמי ע"י והוא קרי לון שמים חדשים כו' סתימין דרזין דחכמתא עלאה. וכל אלון שאר מילין דאורייתא דמתחדשין. קיימין קמי קב"ה וסלקין ואתעבידו ארצות החיים ונחתין ומתעטרין כו' ואתחדש ואתעביד כלא ארץ חדשה מההיא מלה דאתחדש באורייתא. וע"ד כתיב כי כאשר השמים החדשים כו' אשר אני עושה כו' עשיתי לא כתיב אלא עושה דעביד תדיר ואינון חידושין ורזין דאורייתא. ולאפא לציון עמי אתה כו' אל תקרא עמי אלא עמי למהו שותפא עמי מה אנא במלולא דילי עבדיתי שמים וארץ כו' אוף הכי את. זכאין אינון דמשתדלין באורייתא. השם יוכנו ללמוד תורתו ולהכיר בגדלות התורה אמן

שכל היקום כולו כפוף לתורה הקדושה, והיא היא המחיה ומעמידה את הכל וזהו מה שאנחנו אומרים וחיי עולם נטע בתוכנו, דהיינו שאנחנו עם כל שיפלותינו בעולם הזה, יש לנו את הכח הרוחני הגדול ביותר של חיי עולם שנטע ה' בתוכנו בלימוד התורה הקדושה באהבה, כמה זכות יש לנו בכל רגע ורגע שאנחנו זוכים בו לנצל את הזמן ללימוד התורה והעמק בדקדוק אמריה הקדושים.

והנה גם עצם לימוד התורה ככל שהוא ביותר דרגה של 'לשמה', הרי היא משפיעה על האדם ומשנה את מהותו ומגדלתו ומרוממתו על כל המעשים, וכאשר לימוד התורה ומידותיה הם רק בידיעתו וברצונו אבל עדיין אינו בלבבו דהיינו לא ירד עד כדי 'והשבות אל לבבך' אלא רצון לבו שלא לטוב ורק בהבנתו יודע מה הוא הטוב וחושב בו, אבל עדיין לבו מטוה אל הרע הרי שהתורה הקדושה ומידותיה אצלו רק מבחינת 'עיקור' ועדיין לא נולדה היא אצלו להיות מבחינת 'אם הבנים שמחה' דהיינו תולדות המעשים הטובים בפועל ע"י 'והשבות אל לבבך', ורק ע"י שירבה במחשבות התורה מידותיה, מוסריה, יתקיים אצלו לידת המידות הטובות בלבבו וככל שיינק (בחינת ניקה) ויגדל (בחינת גדולת המוחין) יגדלו וישתרשו מידות טוב ליבו ואהבתו לה"ת, ולבניו עבדי הנאמנים ורחמיו על כל העולם כולם. וכתב בלקו"ת (וארא) שעל כן בעלי תשובה יש להם צער גדול של 'חבלי לידה' כאשר רוצים להוליד את מחשבתם שבמוח השיכלי והצודק של הלב. וזהו ענין תפילין שבראש ושביד כפי שכתב מרן בשו"ע שיכוון בשעת הנחתן וכו'. ואומר אמו"ר שלכן הרצועות של תש"ר צריכים להגיע אל הלב בכדי לעקוף את המיצר של העורף, שידוע שבחינת פרעה הייתה בעורף בכדי למנוע את האור מן המוח אל הלב, וע"כ יש להתגבר להוליד בפועל את המחשבות הטובות מתוקף ההתפעלות מהניסים והנפלאות אשר ה' עושה עימנו ועם אבותינו.

שע"י התבוננתו באמיתת האמונה הצרופה והטהורה במי שאמר והיה העולם, אשר הוציאנו ממצרים מבית עבדים בניסים ונפלאות ושידוד כל מערכות הטבע כולם. ובעזרת בלבו כאש להבת שלהבת, בזה קונה האדם את מידת הביטחון בו יתברך, לשמור את התורה הקדושה ולעמוד בכל אתגרי העולם השפל הזה, ובכל מצב שבעולם הרי הוא שרוי בשמחה פנימית אמיתית אחר שכולו קשר למלך מלכי המלכים הקב"ה, ובכל ספק שיש לו במשעולי החיים בעוה"ז הרי הוא חושב בדעתו מה הוא רצונו יתברך ומייד שמח לעשותו וכמאמר דוד המלך נעים זמירות ישראל 'הורני ה' דרכך אהלך באמית' ובאופן שהקרה ה' מקרה לפניו שאינו יודע כיצד להתנהג בו ואיזה פעולה לעשות שתהיה לרצונו יתברך הרי הוא מבין שהקב"ה דורש ממנו להתאזר בסבלנות ולא לעשות מאומה אלא ללכת כפי איך שיובילהו ה"ת, ובכך הרי הוא קונה בקניין אמת את מידותיה של התורה הקדושה.

וז"ל הנפש החיים (שער ד פרק ו) אמר דוד המע"ה טוב לי תורת פיק מאלפי זה וכסף. אמר כי לבי שמח בעמלי בתורה הקדושה ברוך עוז בהעלותי על לבי שהיא תורת פיק שכל תיבה ממש מהתורה שאני עוסק בה כעת הכל יצא וגם עתה היא יוצאת מפיק יתברך. ולכן כל התורה

נמצאים אנחנו בחג השבועות חג מתן תורה יום בו היה האירוע הגדול ביותר בהיסטוריה יום בו הביא הקב"ה לעולם בהגלות אלהית שלא היה כמותה את התורה הקדושה לעיני רבבות אלפי ישראל ובאותה עת גם נעשו כל ישראל נביאים בדרגה עצומה ביותר וכפי שכותב רבינו הרמב"ם בהלכות יסודי התורה שהיו במדרגת נבואה הרבה יותר ממה שנאמר על זמן קריעת ים סוף 'אתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי' ועל כן האמונה הייתה כל כך ברורה וגדולה שאין עוד מלבדו ואפס זולתו

יום קדוש ומיוחד זה ניתן לעולם כולו בכלל ולעם ישראל בפרט רק לאחר שזכו ישראל ופסקה זהומתן, פסקה זוהומה של חטא הנחש שהיה מיד לאחר בריאת העולם ורק על ידי שהובררו ישראל על ידי האבות הקדושים ובניהם, לעשות את הטוב הרוחני והרצון העליון, בהליכה בדרכי אמת ויושר ואמונה שלימה במי שאמר והיה העולם, ונבדלו מכל אומה ולשון, ובגודל הידברותם והזיווך שעברו גם כן בארץ מצרים - כור הברזל, ובתוספת ההכנעה שזכו לקבל בהיותם עבדים ונעשו שבר כלי אשר נטהר, ובוה קנו את מידת השיפלות והענוה ורק על ידי כל אלו זכו להיות העם הנבחר אשר ראוי בעיני ה' לקבל את התורה הקדושה אשר גנוזה לפני ה' תתקע"ד דורות, שבה יהיה אפשרות ללכת בכל פרטי רצונו יתברך לתקן עולם במלכות שדי, ולא ניתנה זכות זו אלא לישראל שהיו ראויים ומוזככים לכך.

ועל כן היו ישראל צריכים גם כן להיטהר בכל ימי העומר הקדושים ולצאת ממ"ט שערי טומאה ולהיכנס לשערי הקדושה לנקות נפשם מכל סיג ושיח להיות נבדלים לה' בבחינת 'כלתי לה' לבדו' וזאת על ידי גודל אמונתם ונתינת כל אישיותם ומאוויהם לה"ת בבחינת נתינת ראשית השעורים וראשית החיטים שניתנים ממחרת חג הפסח וביום חג השבועות לומר ולהודיע שגם את חיותנו הגשמית שהיא על הלחם היוצא מן הדגן אין זה כי אם בלתי לה' לבדו ולא על הלחם חיה האדם כי אם על כל מוצא פה ה'.

והתורה הקדושה היא החיות המעמיד את העולם והעולמות כולם כפי שנאמר 'אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי', והיינו שהתורה היא הנשמה הפנימית של העולם וכפי שלא אפשר לגוף בלא נשמה אשר מעמידה את הגוף, כך לא אפשר לעולמות כולם לעמוד ללא התורה שהיא הנשמה של העולם אשר מעמידתם בחיותם המיוחדת שנתן וקבע בהם יוצר כל העולמות.

ולא לחינם אמרו חז"ל 'קרה היא מפנינים' - מכהן גדול שנכנס לפני ולפנים והיינו אפילו המצווה הכי גבוהה שיוכה בה האדם הכי חשוב עלי אדמות, והגם שיהיה בה זכות לשיתוף כל עם ישראל כולו ככהן גדול הנכנס אחת בשנה לפני ולפנים לקודש הקדשים המקום המקדש ביותר, והאדם הקדוש ביותר לפני ה', עכ"ז התורה גבוהה ומעולה מכל המעלות כולם לפי שהתורה היא הנשמה והחיות של כל העולמות ואפילו עולמות רוחניים וגבוהים. ולא לחינם אמרו חז"ל 'קודשא בריך הוא ואורייתא חד הוא', ואמרו 'הסתכל באורייתא וברא עלמא' וכו' לפי

לעירי נשמת

אזכרה לכבוד יקיריך

ביום השבעה, החודש והשנה

- ♦ תלמידי חכמים יסעדו בסעודת מצווה, ויברכו לע"נ הנפטר/ת
- ♦ השכבה לע"נ הנפטר/ת בסוף הלימוד של עשרות אברכים
- ♦ קריאת פרק משניות לע"נ הנפטר
- ♦ דף הקדשת הסעודה עם שם הנפטר בכניסה לבית מדרש
- ♦ ניתן לבוא ולהשתתף באזכרה

לעריכת אזכרה בישיבה חייגו:

03-5520004